

OGROŽENE PROSTOŽIVEČE ŽIVALI SVETA

2. AZIJA

Habitat za prostoživeče živali je ogrožen po vsem svetu. Ogrožene živali od Azije do Afrike, od Evrope do Južne Amerike, Arktike do Antarktike vse pogosteje najdemo na robu preživetja. Svetovni sklad za divje živali (WWF) je med številnimi organizacijami, ki si prizadevajo ohraniti okolje in habitate za vse redkejše vrste. To društvo za ohranjanje prostoživečih živali deluje po vsem svetu in v različnih okoljih.

Svetovni sklad za divje živali je bil ustanovljen aprila 1961 na sedežu IUCN v Morgesu v Švici. Njihovo poslanstvo je ohraniti naravo in zmanjšati najbolj pereče grožnje raznolikosti življenja na Zemlji. Vizija WWF je graditi prihodnost, v kateri ljudje živijo v sožitju z naravo.

WWF (World Wildlife Fund)

(International Union for the Conservation of Nature and Natural Resources)

je mednarodna organizacija, ki deluje na področju ohranjanja narave in trajnostne rabe naravnih virov. Ukvaja se z zbiranjem in analizo podatkov, raziskavami, terenskih projektov, zagovorništvom, lobiranjem in izobraževanjem. Poslanstvo IUCN je "vplivati, spodbujati in pomagati družbam po vsem svetu, da ohranijo naravo in zagotovijo, da je vsaka uporaba naravnih virov pravična in ekološko trajnostna."

Prvi poziv k široki podpori je bil Morgesov manifest, ki ga je leta 1961 podpisalo 16 vodilnih svetovnih naravovarstvenikov, vključno z biologom in navdušencem za afriške divje živali Sir Julian Huxley, podpredsednikom IUCN Sir Peter Scott in generalnim direktorjem britanskega naravovarstvenega zavoda E. M. Nicholson. Manifest Morges je navajal, da, čeprav je obstajalo strokovno znanje in izkušnje za zaščito svetovnega okolja, finančne podpore za doseglo te začiščite ne bilo. Sprejeta je bila odlomev, da se ustanovi **World Wildlife Fund** kot mednarodna organizacija za zbiranje sredstev, ki bo delovala v sodelovanju z obstoječimi naravovarstvenimi skupinami in prinesla znatno finančno podporo gibanju za ohranjanje narave v svetovnem merilu. Mednarodna zveza za varstvo narave (**IUCN**) vodi Rdeči seznam ogroženih vrst. Rdeči seznam opredeljuje resnost in posebne vzroke nevarnosti izumrtja vrste. Rdeči seznam ima sedem stopenj ohranjanja: najmanj zaskrbljujoče, skoraj ogrožene, ranljive, ogrožene, kritično ogrožene, izumrle v naravi in izumrle.

Ogrožene prostoživeče živali sveta

NAČRT:

- KRITIČNO OGROŽENE
- NEVARNO OGROŽENE
- RANLJIVO OGROŽENE
- SKORAJ OGROŽENE
- NAJMANJ OGROŽENE

- CRITICALLY ENDANGERED
- ENDANGERED
- VULNERABLE
- NEAR THREATENED
- LEAST CONCERN

The Middle East & Asia

Zbirka prikazuje ogrožene, divje azijske živali, na maksimum kartah. Te maksimum karte izdaja Svetovni sklad za divje živali v sodelovanju s poštnimi upravami. Žigi s katerimi so žigosana so različni: navadni, priložnostni ali prvi dan. Z ali brez ilustracije, ki prikazuje prikazano žival. Večinoma imajo le uradni znak WWF – pando. Kraj žigosanja je lahko ime države, ime glavnega mesta ali ime pošte, ki je najbližja kraju kjer je prikazana žival živi. To mnogokrat ni v skladu s pravili o MK ampak. Glavno vprašanje je Kako je urejena poštna služba v teh državah. Skladnost MK se izkazuje z : razglednica – znamka – žig (vsaj ilustracija/znak pande ali aktualne živali) in napis WWF. Pri vseh teh MK je možno najti vse te parametre.

Sajga (*Saiga tatarica*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožena

Do leta 1990 je Sajgo uspešno varovala Sovjetska zveza. Vendar pa je razpad sovjetske države pripeljal do konca intenzivnega upravljanja sajge. Trenutno populacija zaradi hudega krivolova hitro upada.

Najbolj prenenetljiva značilnost sajge je velika glava z ogromnim nosom, ki visi nad ustimi. Samci imajo par dolgih, voskasto obarvanih rogov z obročastimi grebeni vzdolž dolžine. Razen nenavadnega gobca in rogov je sajga podobna majhnim ovcam. Sajge so v višini pleč visoke od približno 0,6 m do ,8 m in dolge približno 1 m do 1,5 m.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:
MONGOLIA
WWF
30 - 3 - 1995

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:
MONGOLIA
WWF
30 - 3 - 1995

Sajga (*Saiga tatarica*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožena

Populacije sajge so koncentrirane na treh glavnih območjih v osrednji Aziji: Mongoliji, Kazahstanu in Kalmikiji. Naseljuje suhe stepe in polpuščave. Črede najdemo na travnatih ravninah brez razgibanega terena in hribov.

Samice saige dosežejo spolno zrelost pri 7 do 8 mesecih, medtem ko samci dosežejo spolno zrelost pri 2 letih. Sezona parjenja se začne novembra, ko se samci borijo za samice. Zmagovalec vodi čredo od pet do 50 samic. V pomladnjem času se samice zberejo, da bi kotile. Samica je breja 5 mesecev in običajno skoti dva mladiča. Mladiči se začnejo pasti pri starosti 4-8 dni.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

MONGOLIA

WWF

30 - 3 - 1995

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

MONGOLIA

WWF

30 - 3 - 1995

Dvogrba kamela (*Camelus bactrianus*)

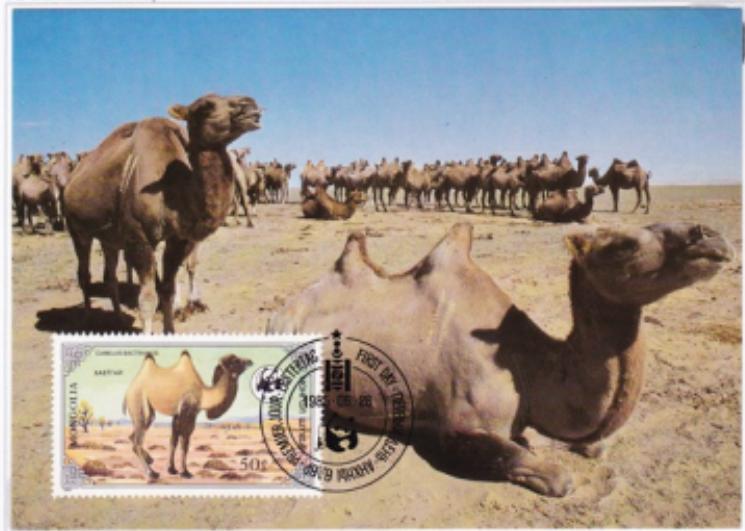
Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožena

Divje dvogrbe kamele so trenutno kritično ogrožena vrsta. Ugotovljeno je bilo, da so med divjimi in domačimi skupinami opazne genetske razlike (3 %). Udomačena različica ni vključena v skupino ogroženih, saj se zdi, da njihova populacija uspeva.

Maksimum karta je žigosana s spominskim žigom, ki ima v kroni zapis „First Day“ v različnih jezikih. V centru je znak WWF – panda, datum (1985-06-28).

Značilnost, po kateri se dvogrbe kamele ločijo od kamel dromedarjev (*Camelus dromedarius*), je, da imajo na hrbtni dve grbi. Dvogrbe kamele so velike živali s povprečno višino 2 m. Dolžina telesa je 2,25-3,45 m, višina v plečih je 1,80-2,30 m. Teža odrasle kamele se lahko giblje od 300-690 kg. Odrasli samci so pogosto veliko večji od odraslih samic;

Maksimum karta je žigosana s spominskim žigom, ki ima v kroni zapis „First Day“ v različnih jezikih. V centru je znak WWF – panda, datum (1985-06-28).

Dvogrba kamela (Camelus bactrianus)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožena

Divje dvogrbe kamele naseljujejo dele srednje Azije in zahodne Kitajske. Geografsko območje je zdaj omejeno na izolirana območja puščav Gobi in Taklamakan v Mongoliji in Xinjiangu.

Samica lahko vsako drugo leto skoti novo tele. Mlade kamele so sposobne stati in teči kmalu po rojstvu in so dokaj velike pri povprečni porodni teži 36 kg. Mlade kamele ostane pri materi tri do pet let, dokler ne dosežejo spolne zrelosti, in pogosto pomagajo pri vzgoji naslednjih generacij telet. Divje kamele se včasih parijo z udomačenimi. Te kamele so selivke in njihov življenjski prostor sega od skalnatih gorskih masivov do ravnih sušnih puščav, kamnitih ravnic in peščenih sipin. Pogoji so izjemno težki – vegetacija je redka, vodni viri omejeni, temperature pa ekstremne, od -40 °C pozimi do +40 °C poleti.

Maksimum karta je žigosana s spominskim žigom, ki ima v kroni zapis „First Day“ v različnih jezikih. V centru je znak WWF – panda, datum (1985-06-28).

Maksimum karta je žigosana s spominskim žigom, ki ima v kroni zapis „First Day“ v različnih jezikih. V centru je znak WWF – panda, datum (1985-06-28).

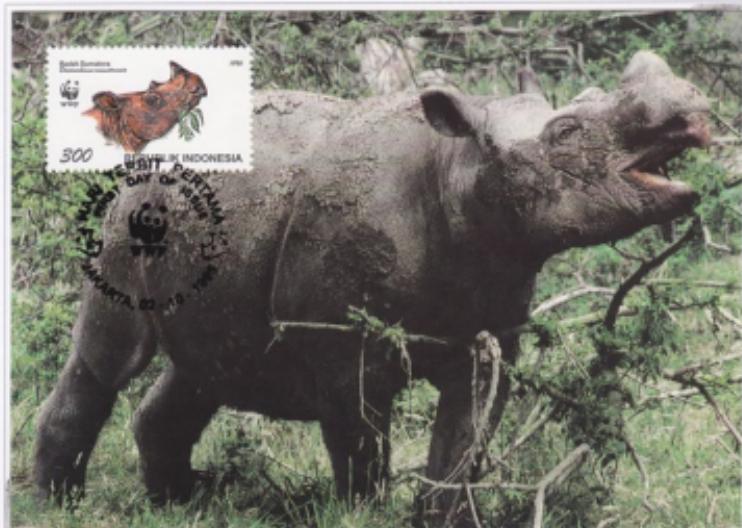
Sumatranski nosorog (*Sumatran rhinoceros*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

Prvotni obseg vrste se je drastično zmanjšal zaradi uničevanja habitata s sečnjo in krčenjem zemljišč za kmetijstvo. Vrsto ogroža tudi pretiran lov na domnevno afrodiziak in zdravila iz rogov in drugih delov telesa.

Sumatranski nosorog naseljuje vznožje Himalaje v Butanu in po vsej Burmi, Tajske, Maleziji do Sumatre in Bornea. Najdemo ga predvsem v gostih gozdovih, in hribovitih območjih blizu vodnih strug. To je najmanjši od petih živih vrst nosorogov. Je debelega in kratkega telesa s skupno dolžino telesa 236-318 centimetrov. Dva roga krasita gobec, čeprav je čelnji rog veliko bolj opazen kot nosni rog. Koža sumatranskega nosoroga je v povprečju debela 16 milimetrov, debela in usnjata.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

HARI TERBIT
PERTAMA
FIRST DAY ISSUE
WWF
JAKARTA
02. 10. 1996

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

HARI TERBIT
PERTAMA
FIRST DAY ISSUE
WWF
JAKARTA
02. 10. 1996

Javanski nosorog (*Rhinoceros sondaicus*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

IUCN je leta 2008 uvrstil na Rdeči seznam javanskega nosoroga kot kritično ogroženega. Javanski nosorog je najredkejša vrsta nosoroga saj je živih še samo cca 60 osebkov.

Danes je njegova edina znana lokacija naravni rezervat Udjung Kulon, ki se nahaja v najbolj oddaljenih jugozahodnih območjih Jave, kjer je še okoli 50 osebkov. V naravnem parku Cat Tien v Vietnamu je tudi majhna (manj kot 10 osebkov) populacija. Najpogosteje jih najdemo v tropskih gozdovih, ki so na splošno blizu morske gladine. Zadržujejo se na nižinskih, travnatih poljih v bližini vodnega vira, kjer običajno preživi večino dneva v kopanju. Zreli samci imajo samo en rog, ki je dolg 25 cm, samice nimajo roga. Rog ni priraščen na kosti lobanje.

Maksimum karta je
Žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

HARI TERBIT
PERTAMA
FIRST DAY ISSUE
WWF
JAKARTA
02. 10. 1996

Maksimum karta je
Žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

HARI TERBIT
PERTAMA
FIRST DAY ISSUE
WWF
JAKARTA
02. 10. 1996

Bornejski orangutan (*Pongo pygmaeus*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

Bornejski orangutani se trenutno nahajajo na jugovzhodnem azijskem otoku Borneo in običajno naseljujejo močvirnate in hribovite tropске deževne gozdove. Živijo na drevesih v starih gozdovih. Redko jih vidimo nad nadmorsko višino 1000 metrov.

Bornejski orangutani so plodojedi in zjutraj se dve do tri ure vneto prehranjujejo. Njihova prehrana je sestavljena iz gozdnih sadežev, listov in poganjkov, žuželk, soka, vinske trte, pajkovi mrež, ptičjih jajc, gliv, cvetov, lubja in občasno s hranili bogatih tal.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

JAKARTA
6. 3. 1989

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

JAKARTA
6. 3. 1989

Bornejski orangutan (*Pongo pygmaeus*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

Bornejski orangutani so kritično ogrožena vrsta. Ker so vsi Bornejski orangutani, za preživetje, popolnoma odvisni od dreves, je degradacija gozdov uničujoča za populacijo.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

JAKARTA
6. 3. 1989

Samice dosežejo spolno zrelost med približno 6. in 11. letom starosti, čeprav lahko samice z več telesne maščobe to doživijo že v zgodnejši starosti. Samice običajno rodijo pri starosti 14-15 let. Mladiče dojijo vsake tri do štiri ure, pri štirih mesecih pa začnejo jemati mehko hrano z materinimi ust. V prvem letu svojega življenja se mladič oprime materinega trebuha tako, da vplete svoje prste in prime za njeno dlako. Mladiči se odstavijo pri približno štirih letih, in kmalu zatem začnejo svojo mladostno fazo raziskovanja, vendar vedno na očeh svoje matere.

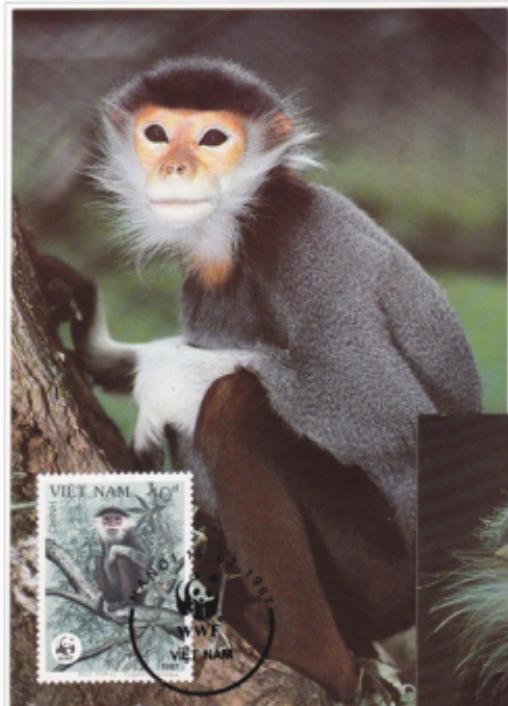
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

JAKARTA
6. 3. 1989

Rdeče nogi langur (*Pygathrix nemaeus*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

Najdemo jih v Indokini; Vietnamu, južnem Laosu in morda v severovzhodni Kambodži. To je vrsta opic starega sveta. Je najbolj pisan primati. To je drevesna in dnevna opica, ki se prehranjuje in spi na drevesih v gozdu.

Samice veljajo za spolno zrele pri starosti približno štirih let in se razmnožujejo vsaki dve leti. Rodijo samo enega potomca po približno 210 dneh nosečnosti. Dojenčki se rodijo z odprtimi očmi in se nagonsko oklepajo svoje matere. Matere so primarni skrbniki za svoje dojenčke, ki jih nosijo in dojijo, dokler dojenčki ne postanejo neodvisni.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

HANOI
15. 07. 1987
WWF
VIETNAM

Rdeče noge langurje najdemo v različnih habitatih: od nižinskega do gorskega terena do 2000 m, v različnih gozdovih. Zadržujejo se v krošnjah dreves. Občasno pridejo na tla, da bi pili vodo ali jedli umazanijo, ki vsebuje minerale.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

HANOI
15. 07. 1987
WWF
VIETNAM

Črni gibbon (*Nomascus concolor*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

Črni gibone najdemo predvsem v Yunnanu na Kitajskem in imajo omejenem območju razširjenosti v zahodnem Laosu in severnem Vietnamu.

Črni giboni se razmnožujejo enkrat na 2 do 3 leta, samica običajno v vsakem intervalu skoti enega potomca. Nosečnost traja približno 7 do 8 mesecev, novorojenčki ob rojstvu tehtajo približno 510 g. Mladiča odstavi pri starosti 2 let, spolno zrelost pa dosežejo pri približno 8 letih.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

HANOI
15. 07. 1987
WWF
VIETNAM

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

HANOI
15. 07. 1987
WWF
VIETNAM

Kitajski pangolin (*Manis pentadactyla*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

Kitajski pangolin živi v številnih zaščitenih gozdovih po vsem svojem območju razširjenosti. Največji problem ohranjanja, s katerim se soočajo, je lov zaradi mesa in uničenje habitata. Številnih zavarovanih parkov, ki jih naseljujejo, ni mogoče kontrolirati, loveci pa lovijo po svoji volji z majhnimi možnostmi, da jih ujamajo.

Kitajski pangolin naseljuje južni Nepal, severovzhodno Indijo, Butan, Bangladeš, Mjanmar, severno Indokino, južno Kitajsko, vključno z otokom Hainan, in večino Tajvana. Najdemo ga v subtropskem in listnatem gozdu. V osrednjem Nepalu so ta območja na valovitih gričih, kjer so številni veliki termitnjaki.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

PROTECCAO DA
NATUREZA
CTT MACAU
10-4-1995

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

PROTECCAO DA
NATUREZA
CTT MACAU
10-4-1995

Kitajski pangolin (*Manis pentadactyla*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

Kitajski pangolini se hrani z žuželkami, in sicer z mravljami in termiti. S svojimi kremplji odpirajo nasipe termitnjakov in mravelj. Nato s svojimi 25 cm dolgim lepljivim jezikom potegnejo plen v usta.

Kitajski pangolini imajo majhno koničasto glavo in ozka usta. Nos je mesnat in ima na koncu nosnice. Ta žival bronaste barve ima zelo okroglo telo. Prednje in zadnje noge so opremljene z ostrimi kremplji. Meri približno 78 cm od glave do konca repa. Pri tej vrsti je prisoten spolni dimorfizem. Kitajski pangolin ima približno 18 vrstic prekrivajočih se lusk. Luske spremljajo dlake, nenavadna kombinacija pri sesalcih.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

PROTECCAO DA
NATUREZA
CTT MACAU
10-4-1995

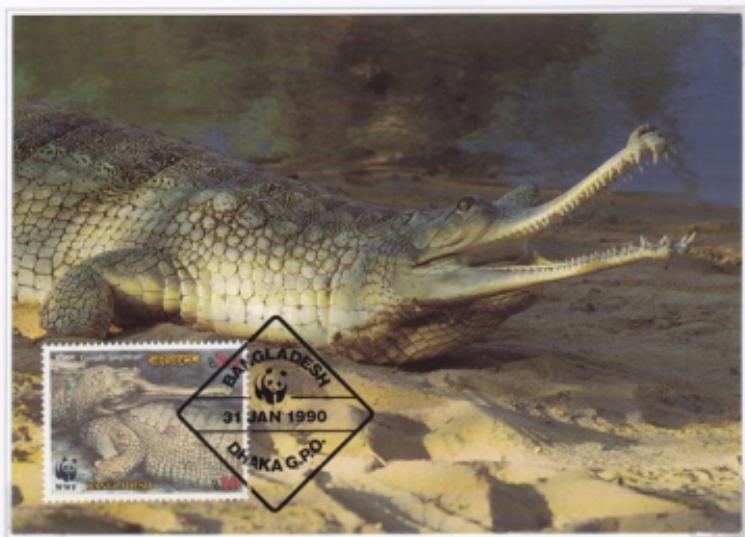
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

PROTECCAO DA
NATUREZA
CTT MACAU
10-4-1995

Gangeški gavial (*Gavialis gangeticus*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

Uvrščen na seznam I zakona o varstvu divjih živali iz leta 1972 in je kot kritično ogrožen na Rdečem seznamu IUCN.

Gharial je bil prvotno najden predvsem v velikih južnoazijskih rečnih sistemih Inda, Gangesa in Brahmaputre. V večini krajev je danes zelo redek ali ga sploh ni. Nekateri odrasli ghariali lahko rastajo do dolžine približno pet ali šest metrov in so tako eni najdaljših krokodilov na zemlji.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

BANGLADESH –
DHAKA G.R.O. -
31. JAN 1990

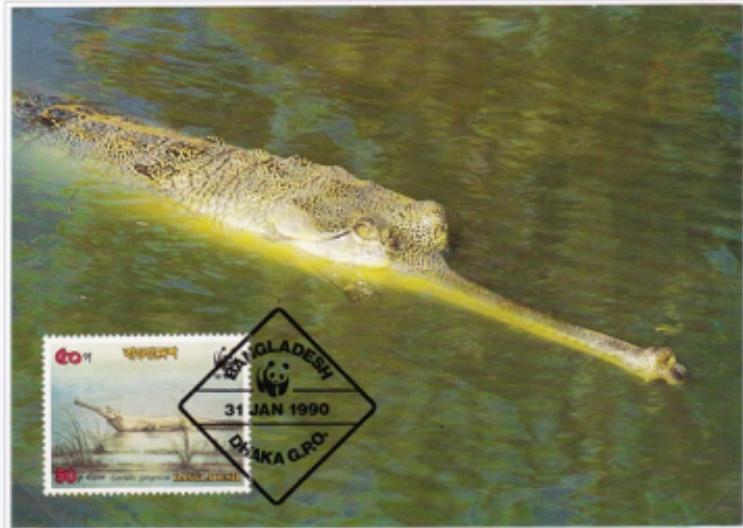
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

BANGLADESH –
DHAKA G.R.O. -
. JAN 1990

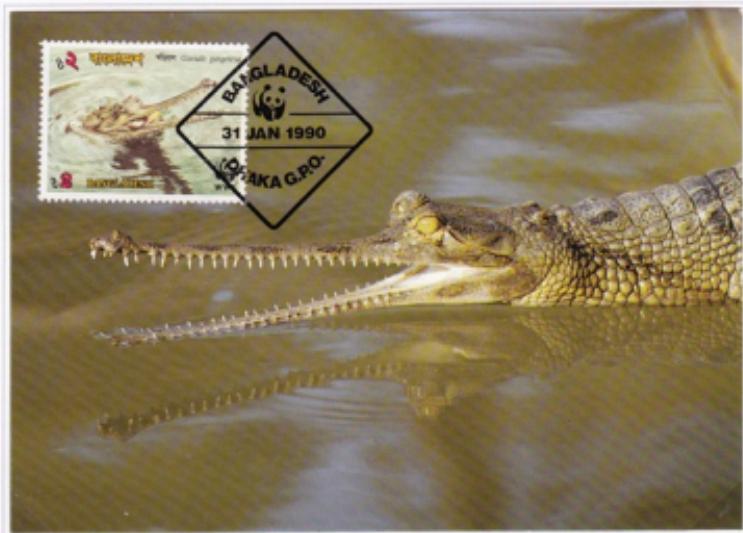
Gangeški gavial (*Gavialis gangeticus*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

Kot vsi krokodili imajo tudi indijski gariali pokrovne čutilne organe. To so drobne jamice v luskah, ki pokrivajo telo. Te jame lahko ujamejo vibracije ali spremembe tlaka vode, kar pomaga pri iskanju plena. Njihove oči imajo za očesom odsevno plast (tapetum lucidum), ki pomaga pri nočnem vidu.

Ime Gharial izhaja iz ghare, indijske besede za lonec zaradi čebulastega gumba, ki je prisoten na koncu njihovega gobčka. Vrsta je od vseh obstoječih krokodilov večinoma ribojetna. Zaradi močno oslabljenega gobca in nizov enotnih ostrih zob, podprtih s sorazmerno dolgim, mišičastim vratom, je najučinkovitejši plenilec rib.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštним žigom:

BANGLADESH –
DHAKA G.R.O. -
31. JAN 1990

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštним žigom:

BANGLADESH –
DHAKA G.R.O. -
31. JAN 1990

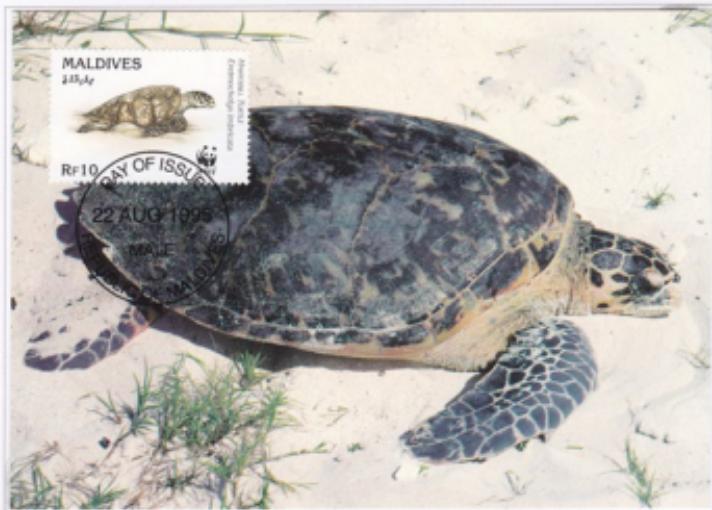
Prava kareta (*Eretmochelys imbricata*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožena

Prave karete najdemo predvsem na tropskih koralnih grebenih Indijskega, Tihega in Atlantskega oceana. Od vseh vrst morskih želv je *E. imbricata* najbolj povezana s toplimi tropskimi vodami.

Prave karete se najpogosteje nahajajo v habitatih s trdim dnem in grebeni, ki vsebujejo spužve. Prebivajo tudi v plitvinah, lagunah oceanskih otokov in epikontinentalnih pasovih. Na splošno jih najdemo v vodi, ki ni globlje od 20 m. To so razmeroma majhne morske želve. Odrasle so v povprečju dolge 87 centimetrov v dolžini ukrivljenega oklepa in tehtajo 80 kilogramov.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

DAY OF ISSUE
22 AUG 1995
MALE
REPUBLIC OF
MALDIVES

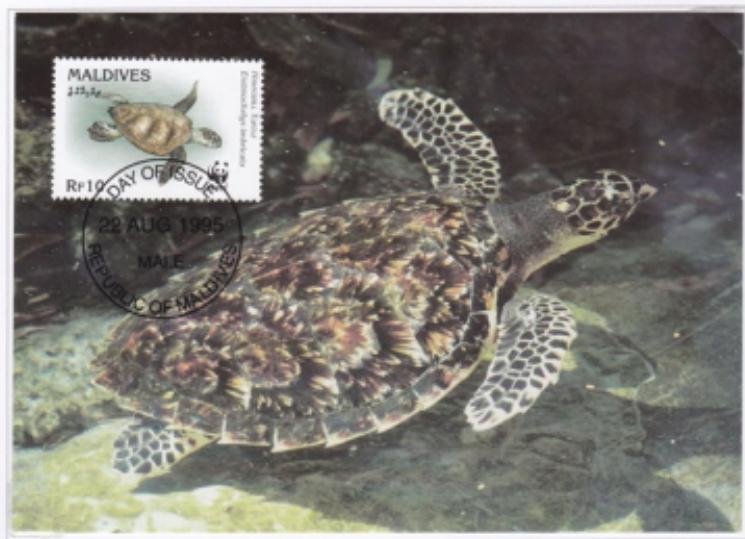
Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

DAY OF ISSUE
22 AUG 1995
MALE
REPUBLIC OF
MALDIVES

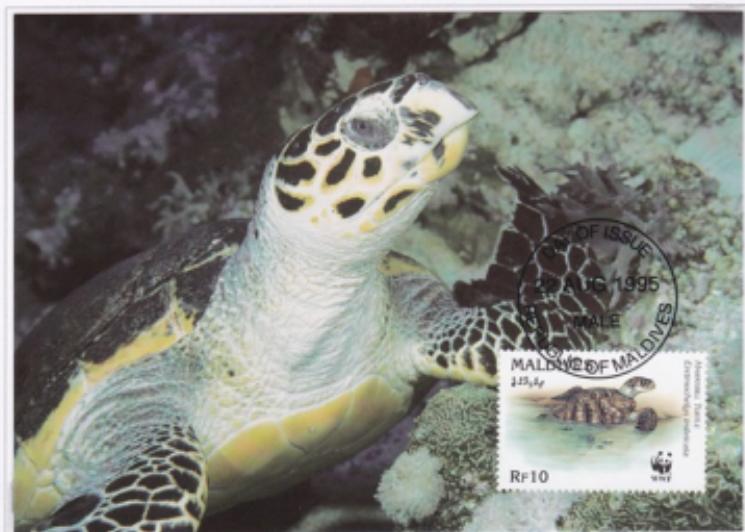
Prava kareta (*Eretmochelys imbricata*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožena

Prehranjujejo se predvsem s spužvami. Jedo tudi mehkužce, ribe, morske alge, rake in druge morske rastline in živali.

Mlade želve imajo oklep v obliki srca. Ko te želve odrastejo, postanejo njihovi oklepi bolj podolgovate oblike. Pri vseh želvah, razen pri zelo starih posameznikih, sta stranski in zadnji del oklepa nazobčani. Glave želve so zožene v obliko V, kar jim daje videz ptičjih kljunov.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

DAY OF ISSUE
22 AUG 1995
MALE
REPUBLIC OF
MALDIVES

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

DAY OF ISSUE
22 AUG 1995
MALE
REPUBLIC OF
MALDIVES

Filipinski orel (*Pithecopaga jefferyi*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

Najpomembnejša grožnja za vrsto je izguba habitata, ki je posledica visoke stopnje krčenja gozdov na večini njenega območja razširjenosti.

Uspešni pari imajo vsaki dve leti po enega mladiča. Piščanece se izleže po 60 dneh. Osamosvoji se po 5 mesecih. Samice dosežejo spolno zrelost pri 3 do 5 letih, samci pa pri 4 do 7 letih. Gnezdo se običajno nahaja na razdalji od 27 do 50 metrov od tal. Par zgradijo ogromno gnezdo, veliko od 1,2 x 1,2 m do 1,2 x 2,7 m, v krošnjah dipterokarpovih gozdov ali na veliki epifitski praproti. Iz leta v leto se uporablja isto gnezdo.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

MANILA CENTRAL POST OFFICE
WORLD WIDE FUND FOR NATURE
FIRST DAY OF ISSUE
JULY 31. 1991

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

MANILA CENTRAL POST OFFICE
WORLD WIDE FUND FOR NATURE
FIRST DAY OF ISSUE
JULY 31. 1991

Filipinski orel (*Pithecophaga jefferyi*)

Stopnja ogroženosti: Kritično ogrožen

Filipinski orel je ena najredkejših ptic na svetu z ocenjeno populacijo na manj kot 500 osebkov. Je endemična vrsta na Filipinih in jo najdemo na delih večjih otokih Luzon, Samar, Leyte in Mindanao.

Filipinski orli naseljujejo ostanke primarnega gozda dipterokarpa (družine smolnatih dreves), ki jih najdemo v tropih starega sveta. Seveda jih najdemo tudi v drugih tipih gozdov. To so največji orli na svetu. Imenujejo ga tudi "orel, ki je opice", ker bi se naj hrani pretežno z opicami. V resnici pleni veliko različnih drevesnih živali.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

MANILA CENTRAL
POST OFFICE
WORLD WIDE
FUND FOR NATURE
FIRST DAY OF
ISSUE
JULY 31. 1991

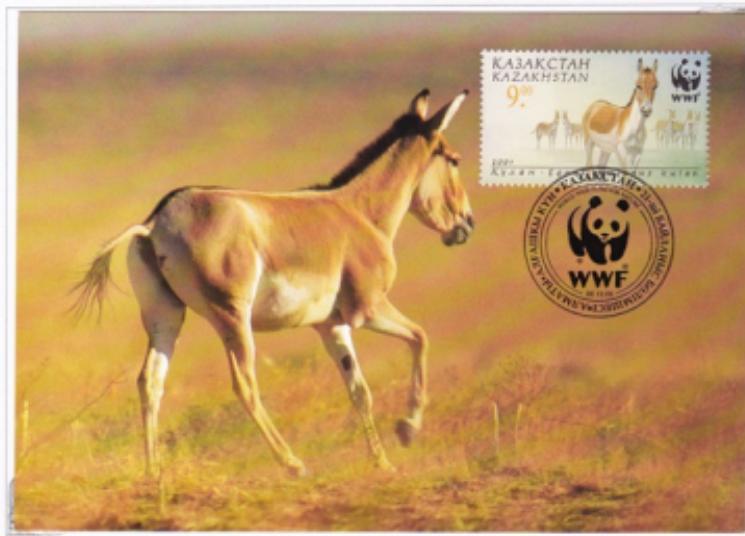
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

MANILA CENTRAL
POST OFFICE
WORLD WIDE
FUND FOR NATURE
FIRST DAY OF
ISSUE
JULY 31. 1991

Kulan (*Equus hemionus*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Kulan je na Rdečem seznamu IUCN uvrščen v kategorijo „Nevarno ogrožen“, saj bi že izumrl če ga ne bi uspešno razmnoževali in naseljevali v posebne rezervate.

Barva azijskega divjega osla se razlikuje glede na razširjenost in letni čas. Praviloma so poleti rdeče rjave barve, pozimi pa svetlo do rumenkasto rjave. Spodnji del živali je bel ali rjav. Za te osle je značilna široka črta z belimi robovi, ki poteka po sredini hrbita.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

KAZAKSTAN
WWF
01. 11. 2001
ALMATY

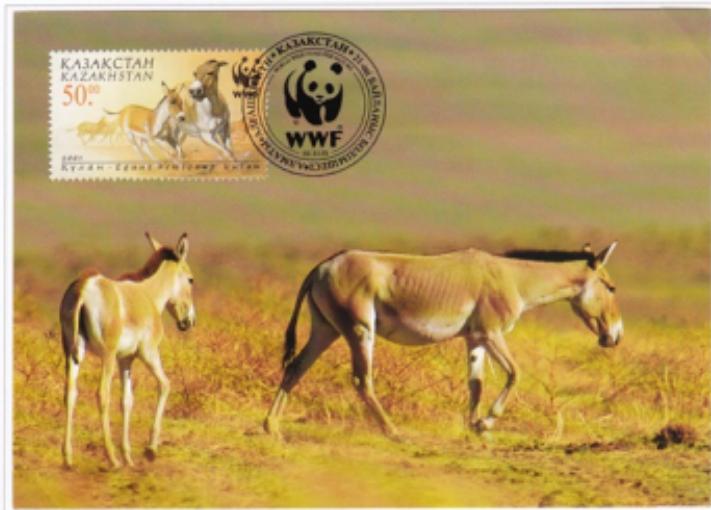
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

KAZAKSTAN
WWF
01. 11. 2001
ALMATY

Kulan (*Equus hemionus*)

Stopnja ogroženosti: Nevorno ogrožen

Najdemo ga v južni Mongoliji in sosednjem severnem delu Kitajske, Turkmenistanu, Iranu in Indiji. Ponovno je bil naseljen nazaj v Kazahstan, Uzbekistan in Izrael.

Kulan naseljuje gorske stepne, stepne, polpuščavske in puščavske ravnice in se prehranjuje večinoma s travo, lahko pa obira tudi listje na nizkem grmovju in drevesih. V vročih in suhih poletnih mesecih se vrsta nahaja predvsem v območju 10 – 20 km od stopeče vode. Divji osli so manjši in vitkejši od konj s približno 260 kilogrami in 2,1 metra dolžine.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

KAZAKSTAN
WWF
01. 11. 2001
ALMATY

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

KAZAKSTAN
WWF
01. 11. 2001
ALMATY

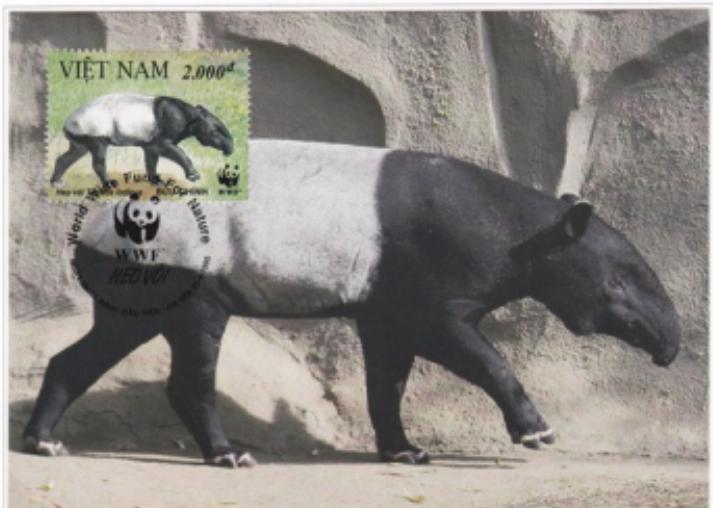
Indijski tapirj (*Acrocodia indica*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Indijski tapirji so omejeni na južni Vietnam, južno Kambodžo, južni Mjanmar (Burma), provinco Tak na Tajskem, Malajski polotok in Sumatru južno od višavja Toba.

Indijski tapirji so gozdni prebivalci, ki naseljujejo tropске kopenske habitate. Pojavljajo se v deževnih gozdovih, džungli, primarnih gozdovih, sekundarnih gozdovih, zrelih nasadih gume, gozdnih robovih in včasih na odprtih poljih ali obdelovalnih površinah. Ponavadi najraje živijo v bližini vode in se pogosto kopajo in plavajo.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

WORLD WIDE
FUND FOR NATURE
WWF HEO VOI
NGAY PHAT HANH
DAU TIEN
HA NOI
25-4-1995

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

WORLD WIDE
FUND FOR NATURE
WWF HEO VOI
NGAY PHAT HANH
DAU TIEN
HA NOI
25-4-1995

Indijski tapir (*Acrocodia indica*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Malajski tapirji imajo velika, čokata telesa z izstopajočim, oprjemljivim proboscisom, ki ga tvorita razširjen nos in zgornja ustnica. Posamezniki so težki od 250 do 540 kg, dolgi od 1,8 do 2,5 m in visoki od 0,9 do 1,1 m. Samice so običajno večje od samcev za približno 25 do 100 kg.

Tapirji so rastlinojedci in jedo vse od trave do sadja. Samica tapirja skoti enega ali dva mladiča. Mladiči sesajo do 8 mesecev. Ko samica skoti novega mladiča se starejši osamosvoji. Mladi tapirji imajo rjavo dlako z belimi črtami in lisami, to je vzorec, ki jim omogoča, da se učinkovito skrijejo v razpršeni svetlobi gozda.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

WORLD WIDE
FUND FOR NATURE
WWF HEO VOI
NGAY PHAT HANH
DAU TIEN
HA NOI
25-4-1995

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

WORLD WIDE
FUND FOR NATURE
WWF HEO VOI
NGAY PHAT HANH
DAU TIEN
HA NOI
25-4-1995

Tiger (*Panthera tigris*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Tiger postane aktiven ob mraku. Ponoči na lov pokriva veliko območje, podnevi pa pogosto počiva v goščavi blizu svojega plena.

Tigri so odlični plavalci in so edine velike mačke, ki ljubijo vodo. Z lahkoto prečkajo morske zalive in široke reke. V opoldnevni tropski vročini se tigri radi ohladijo tudi z ležanjem v majhnih bazenih z vodo.

Mlađi tigri ostanejo pri materi do starosti 20 mesecov. V tem obdobju se naučijo številnih tehnik, vključno s tem, kako zalezovati svoj plen, kako ga učinkovito ubiti.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

POSTES LAO
WWF

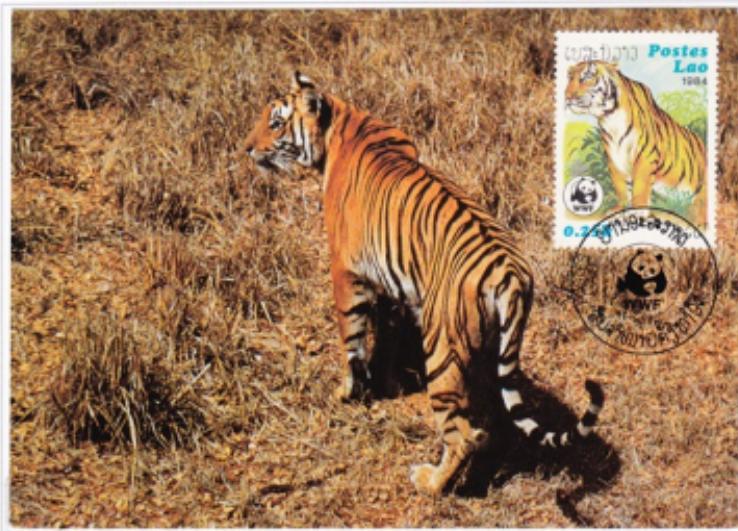
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

POSTES LAO
WWF

Tiger (*Panthera tigris*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Sibirski (*P. t. altaica*), južnokitajski (*P. t. amoyensis*) in sumatranski tigri (*P. t. sumatrae*) so vsi kritično ogroženi. Ogroženost tigrov po regijah se razlikuje; vendar so človeško preganjanje, lov in uničenje habitata, ki ga povzroča človek, univerzalni dejavniki ogrožanja populacij tigrov.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

POSTES LAO
WWF

Tigri živijo v najrazličnejših habitatih. Pojavljajo v tropskih nižinskih zimzelenih gozdovih, monsunskih gozdovih, grmičastih hrastovih in brezovih gozdovih, in mangrovih močvirjih. Tigre so našli na nadmorski višini 3960 metrov. Na splošno tigri potrebujejo le nekaj vegetativnega pokrova, vir vode in zadosten plen. Populacije ostajajo razmeroma stabilne na severovzhodu Kitajske, v Koreji, Rusiji ter delih Indije in himalajske regije.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

POSTES LAO
WWF

Sibirski tiger (*Panthera tigris altaica*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Leta 1947 je bil sibirski tiger vzet pod zaščito in lov na tigre je bil v celoti prepovedan. Sibirski tiger je uvrščen na **Rdeči seznam ogroženih vrst IUCN**, Rdečo knjigo Rusije kot ogrožene vrste in uvrščen v Dodatek II Konvencije o mednarodni trgovini z ogroženimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES).

Sibirski tiger ima ogromno fizično moč in močno razvite čutne organe. Veliko časa porabi za lov. Glavni plen so kopitarji. Plen ujame z zalezovanjem. Kadar v gozdovih ni dovolj plena, lahko sibirski tiger napade govedino in pse. Sibirski tigri veljajo za poligamne. Obdobja razmnoževanja in rojstva niso omejena na določen letni čas. Kljub temu sibirski tigri običajno skotijo potomce aprila - junija. Po treh do štirih mesecih čakanja tigrica skoti dva ali tri slepe mladiče. Mati poskuša urediti brlog za mladiče na najbolj varnih in težko dostopnih mestih, kjer bodo skriti pred drugimi plenilci - v gozdovih, jamaх, razcepah v skalah.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

**ПЕРВЫЙ ДЕНЬ –
ПРЕМЬЕР YOUR
МОСКВА
25. 11. 1993
ПОЧТАМТ**

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

**ПЕРВЫЙ ДЕНЬ –
ПРЕМЬЕР YOUR
МОСКВА
25. 11. 1993
ПОЧТАМТ**

Sibirski tiger (*Panthera tigris altaica*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Živijo predvsem v brezovih gozdovih vzhodne Rusije, Kitajske in v Severni Koreji. Čeprav je njihovo severno podnebje veliko ostrejše od podnebja drugih tigrov, so dobro prilagojeni na bivanje v mrazu.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

ПЕРВЫЙ ДЕНЬ –
PREMIER YOUR
МОСКВА
25. 11. 1993
ПОЧТАМТ

Sibirski tiger lahko tehta čez 320 kg in meri prek 230 cm, čemur je treba prišteti še več kot 1 m dolg rep. Tigri so skoraj vedno v gibanju. Med patruljiranjem po svojem ozemlju iščejo plen. Tako kot druge mačke označujejo svoje ozemlje. Prav tako strgajo po tleh ali stojijo na zadnjih nogah in odstranijo lubje z dreves. Tigri so konzervativni – leta uporabljajo iste poti. Nikoli ne zapustijo svojega ozemlja, če je znotraj njegovih meja dovolj plena.

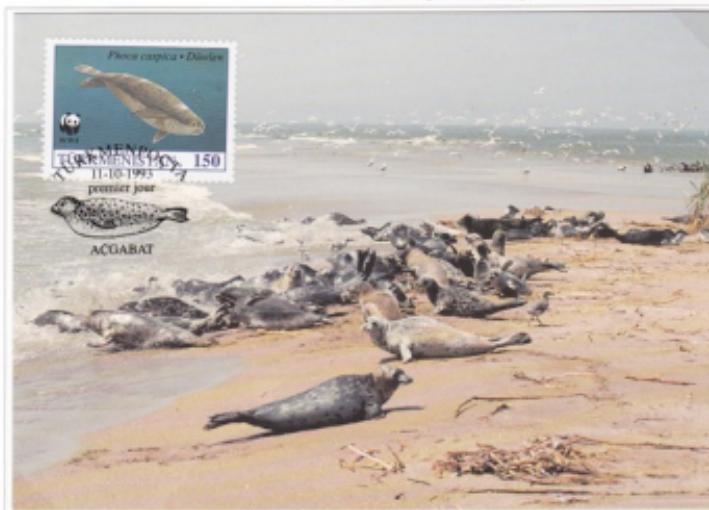
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

ПЕРВЫЙ ДЕНЬ –
PREMIER YOUR
МОСКВА
25. 11. 1993
ПОЧТАМТ

Kaspijski tjulenj (*Pusa caspica*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Po rdečem seznamu ogroženih živali Mednarodne zveze za varstvo narave (IUCN) so kaspijski tjulnji opredeljeni kot nevarno ogroženi. Razlogov za to je več: izguba hrane zaradi komercialnega ribolova, onesnaženje in uničenje habitatov, človekove motnje.

Kaspijski tjulnji običajno živijo v velikih skupinah med sezono parjenja v poletnih in zimskih mesecih. V drugih letnih časih so ti tjulnji samotni. Kaspijski tjulnji so predvsem ribojedi. Lovijo različne vrste rib, odvisno od sezone in razpoložljivosti. Konec januarja samica skoti enega mladiča. Samice postanejo spolno zrele po 5 do 7 letih, samci postanejo spolno zreli po 6 do 7 letih.

Maksimum karta je
žigosana s
pričnoštnim poštnim
žigom:

TURKMENPOSTA
11 – 10 – 1993
premier jour
ACGABAT

Maksimum karta je
žigosana s
pričnoštnim poštnim
žigom:

TURKMENPOSTA
11 – 10 – 1993
premier jour
ACGABAT

Kaspijski tjulenj (*Pusa caspica*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Najdemo jih le v največjem celinskem morju slane vode na svetu, Kaspijskem morju, ki se nahaja v majhnem delu paleartske regije, med državami Rusije, Azerbajdžana, Irana, Turkmenistana in Kazahstana.

Odrasli kaspijski tjulnji so eden najmanjših plavutonožcev v družini "pravih tjulnjev" (Phocidae). Zrastejo do 1,5 metra v dolžino. Tako samci kot samice imajo sivkasto rumene do temno sive krznene plašče s svetlejšim spodnjim delom. Samci so ponavadi temnejši s temnimi lisami po celem telesu, medtem ko so samice svetlejše barve s svetlejšimi lisami na hrbitu in ne na trebuhu. Tako samci kot samice imajo razmeroma kratke plavutke z zmerno velikimi kremlji na sprednjih in krajskih, ožjimi kremlji na zadnjih.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

TURKMENPOSTA
11 – 10 – 1993
premier jour
ACGABAT

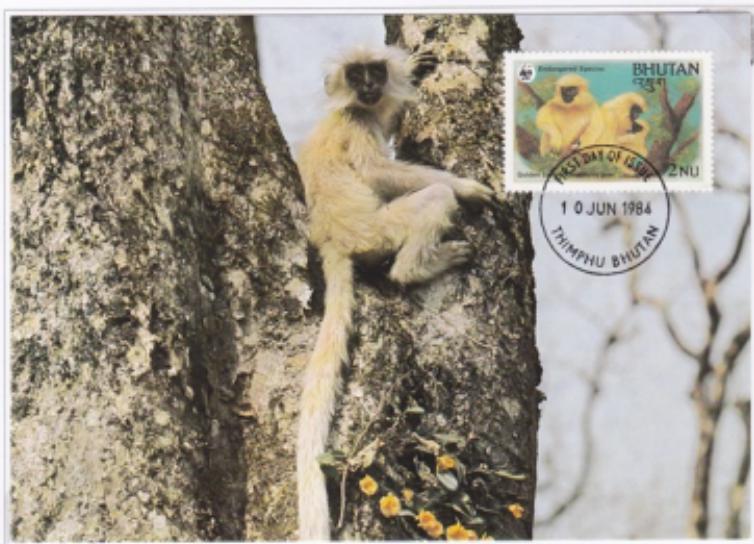
Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

TURKMENPOSTA
11 – 10 – 1993
premier jour
ACGABAT

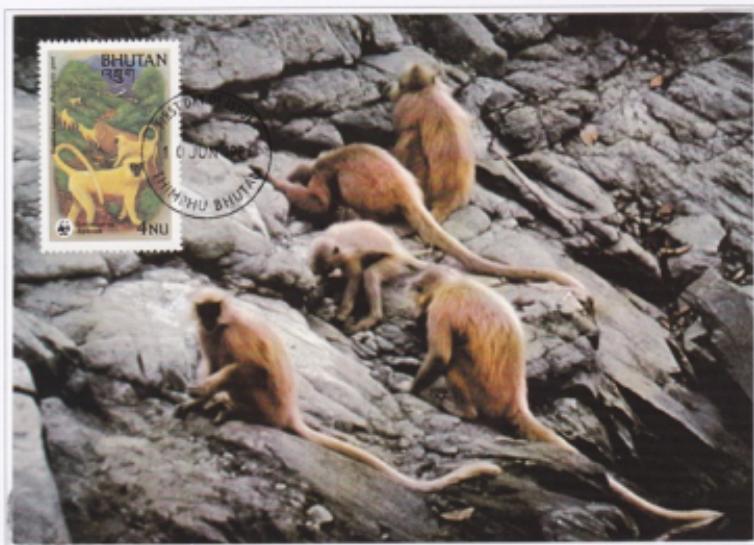
Zlati lengur (*Trachypithecus geei*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Zlati lengurji so nevarno ogroženi. Na rdečem seznamu IUCN so od leta 1976.

Zlati langur je ena od listnih opic v poddržini Colobinae, družine opic starega sveta, Cercopithecidae. So izključni rastlinojedci. Najraje imajo fikus in razne plodove.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

FIRST DAY OF
ISSUE- THIMPHU
BHUTAN – 10. JUN.
1984

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

FIRST DAY OF
ISSUE- THIMPHU
BHUTAN – 10. JUN.
1984

Zlati lengur (*Trachypithecus geei*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Geografski obseg zlatih langurjev je omejen na Assam, Indijo in sosednji Butan, kjer živijo vse leto.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

FIRST DAY OF
ISSUE- THIMPHU
BHUTAN - 10. JUN.
1984

Z le približno 2000 preostalimi posamezniki se zlati langur uvršča med nevarno ogrožene vrste opic. Na srečo jih veliko živi v dobro zaščitenem svetišču Manas. Najdemo jih na območju 110 km vzdolž Indo-Butanske meje, od reke Manas na vzhodu do reke Sankosh na zahodu.

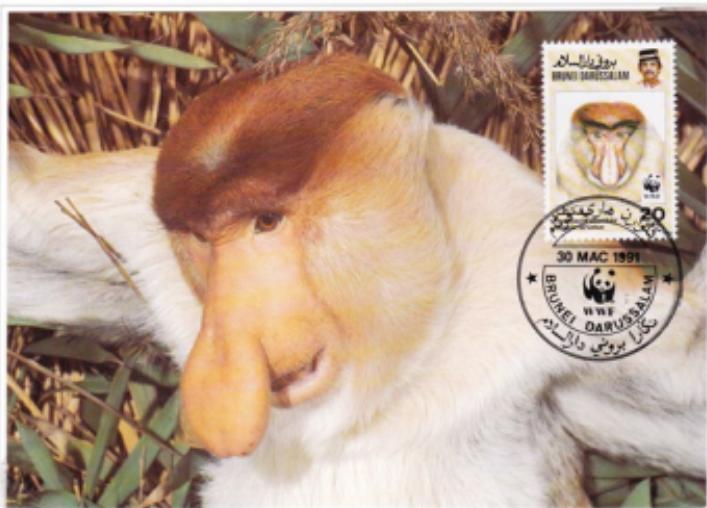
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

FIRST DAY OF
ISSUE- THIMPHU
BHUTAN - 10. JUN.
1984

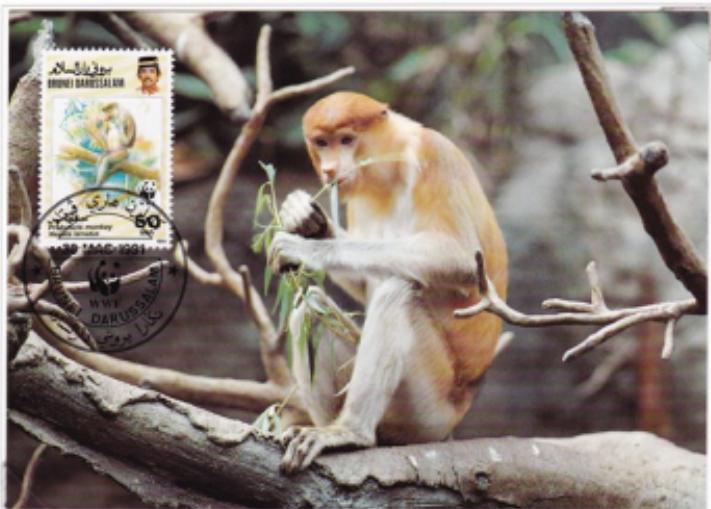
Rilčar (*Nasalis larvatus*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Rilčarji so omejene na otok Borneo; raje imajo obalne regije kot celinska območja. Naseljujejo mangrove gozdove vzdolž rek in izlivov, močvirja in nižinski deževni gozd.

Samci imajo velik štrelč nos, ki z resonanco poveča vokalizacijo. Nos samice je manjši. Rilčarji so spolno dimorfne. Samci so veliki 70 cm in tehtajo med 16 in 22 kg. Samice merijo 60 cm in tehtajo od 7 do 12 kg. Dlaka odrasle opice je rožnata in rjava z rdečo na glavi in ramenih. Roke, noge in rep so sivi. So rastljinojedci. Najraje imajo sadje, semena, mlade liste in poganske mangrove. Lahko jedo tudi nekatere nevretenčarje, kot so gosenice in ličinke.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:
WWF
BRUNEI
DARUSSALAM
30 MAC 1991

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:
WWF
FIRST DAY ISSUE
ADEN
18. 05. 1989

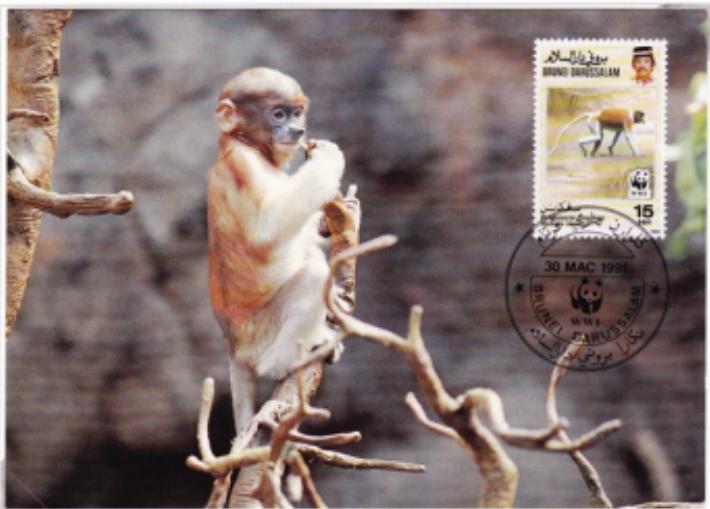
Rilčar (*Nasalis larvatus*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Osnovna družbena enota pri rilčarjih je en sam odrasel samec z 2 do 7 odraslimi samicami. Samci se v svoji družbeni skupini parijo s samicami.

Kot velja za večino primatov, so novorojene opice precej nemočne. Nosit jih mora mati, dokler niso sposobne samostojno hoditi. Matere mladičev dojijo, dokler niso stari približno 7 mesecev. Svoje dojenčke ohranljajo čiste tudi z negovanjem. Dojenčki ostanejo blizu svojih mater približno eno leto. Vloga samca pri starševski skrbi je manj neposredna. Čeprav samci ne skrbijo za dojenčke tako kot samice, zagotavljajo pomembno zaščito za mlade z izključitvijo potencialno detomornih tekmecev iz skupine.

Maksimum karta je
žigosana s
pričnočnostnim poštnim
žigom:

WWF
BRUNEI
DARUSSALAM
30 MAC 1991

Maksimum karta je
žigosana s
pričnočnostnim poštnim
žigom:

WWF
FIRST DAY ISSUE
ADEN
18. 05. 1989

Abbottov strmoglavec (*Papasula abbotti*)

Stopnja ogroženosti: Nevarno ogrožen

Abbottov strmoglavec je največji med strmoglavci. V dolžino meri 80 cm.

Čeprav je bil nekoč bolj razširjen v Indijskem oceanu, zdaj gnezdi le na božičnem otoku, 360 km južno od Jave. Na spodnji sliki samica strmoglavca skrbí za piščanca, medtem ko je samec verjetno na ribolovu. Mladič je od staršev odvisen približno 380 dni, šele nato je pripravljen na samostojno življenje in odhod na morje.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

FIRST DAY OF
ISSUE – WWF –
CHRISTMAS
ISLAND – 6. 6. 1990

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

FIRST DAY OF
ISSUE – WWF –
CHRISTMAS
ISLAND – 6. 6. 1990

Abbottov strmoglavec (*Papasula abbotti*)

Stopnja ogroženosti: Nevemo ogrožen

Abbottov strmoglavec je največji med vsemi vrstami strmoglavcev in je prilagojena letenju na dolge razdalje. Posamezni so od kljuna do repa dolgi do 80 cm in tehtajo približno 1,5 kg.

Strmoglavčev kljun je siv pri mladostniku (kot je prikazano zgoraj). Odrasli imajo rožnat kljun. Gnezdi na visokih drevesih v krošnjah. Večina parov gnezdi le enkrat na tri leta. V gnezdu pa ima samo eno jajce. Raziskava populacije leta 2002 je odkrila samo 1500 gnez, kar pomeni cca 3000 osebkov.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

FIRST DAY OF
ISSUE – WWF –
CHRISTMAS
ISLAND – 6. 6. 1990

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

FIRST DAY OF
ISSUE – WWF –
CHRISTMAS
ISLAND – 6. 6. 1990

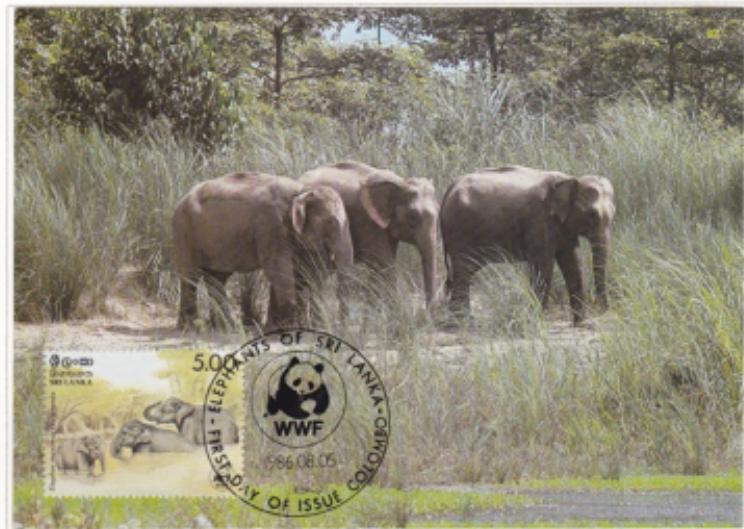
Azijski slon (*Elephas maximus*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Azijski sloni so zelo inteligentni. Velikost njihovih možganov je precej velika, kar kaže, da imajo najverjetnejše dobre kognitivne sposobnosti. Znani so po uporabi orodij za nego telesa, hranjenje in pitje, počitek in spanje, socialno vedenje in medvrsne interakcije.

Azijski sloni poleg kultiviranih in sekundarnih gozdov in grmičevja naseljujejo travnike, tropske zimzelene gozdove, mešane gozdove, vlažne listnate gozdove, suhe listnate gozdove in suhe trmove gozdove. Razširjen je po indijski podcelini in jugovzhodni Aziji, od Indije na zahodu, Nepala na severu, Sumatre na jugu.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

ELEPHANTS OF
SRI LANKA
1986.08.05
FIRST DAY ISSUE
COLOMBO

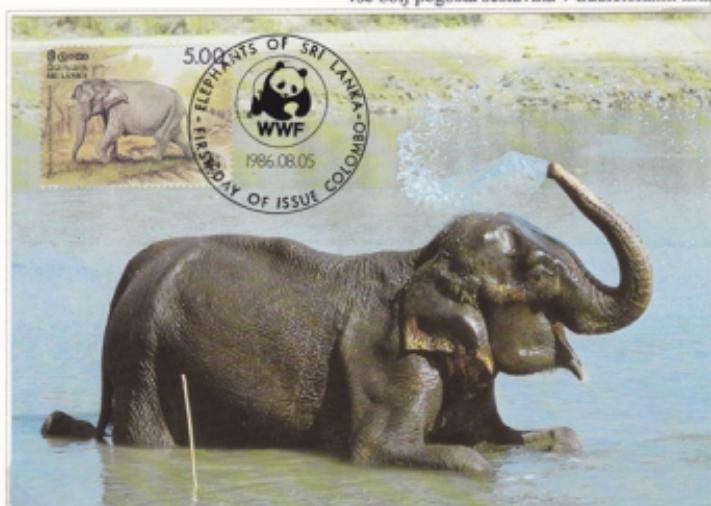
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

ELEPHANTS OF
SRI LANKA
1986.08.05
FIRST DAY ISSUE
COLOMBO

Azijski slon (*Elephas maximus*)

Stopnja ogroženosti: Raničiv

Azijskega slona najbolj prizadene izguba, degradacija in razdrobljenost njegovega habitata, kar vodi v vse več konfliktov med ljudmi in sloni. Lovijo jih zaradi slonovine in za številne druge izdelke, vključno z mesom in usnjem. Povpraševanje po slonji koži se je povečalo, ker je vse bolj pogosta sestavina v tradicionalni kitajski medicini.

Azijski sloni se razmnožujejo vsakih 4 do 5 let. Samica skoti enega, redko dva mladiča. Mladič sesa 2 – 4 leta; pri petih letih se osamosvoji. Spolno zrelost dosežejo pri 10 – 15 letih. Samice in potomci živijo skupaj v skupini, samci pa v manjših skupinah ali sami. Klan je sestavljen iz sorodnih samic in njihovih potomcev z močnimi družbenimi vezmi in je običajno velik od 5 do 20 posameznikov.

Maksimum karta je
žigosana s
pričnoštnim poštnim
žigom:

ELEPHANTS OF
SRI LANKA
1986.08.05
FIRST DAY ISSUE
COLOMBO

Maksimum karta je
žigosana s
pričnoštnim poštnim
žigom:

ELEPHANTS OF
SRI LANKA
1986.08.05
FIRST DAY ISSUE
COLOMBO

URIAL (*Ovis vignei*)

Stopnja ogroženosti: Raničiv

Urial (*Ovis vignei*), poznan tudi kot arkars ali shapo, je divja ovca, ki naseljuje gorska območja Pamirja, Hinduščine in Himalaje do nadmorske višine 4500 metrov.

Samci imajo veliko rogovje, ki je zavito kakor pri muflonu; samice imajo kratko ralo ukrivljeno rogovje. Rogovi samcev so dolgi do 100 cm. Odrasli samci tehtajo okrog 50 kg. Dominantni samci delujejo kot stabilizacijska sila v ovčji družbi in preprečujejo, da bi mlajši ovni nadlegovali samice.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

AFGHAN POST –
PROTECTED FAUNA
– FIRST DAY –

21. 10 1998

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

AFGHAN POST –
PROTECTED FAUNA
– FIRST DAY –

21. 10 1998

URIAL (Ovis vignei)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Za te živali ni znanih podatkov o njihovih plenilcih. So okretni plezalci in njihove lastnosti, podobne antilopam, jim lahko pomagajo, da se izognijo plenilcem. Verjetno je, da bi veliki orli, psi in velike divje mačke, kjer so prisotne, lahko uplenile mlade ovce.

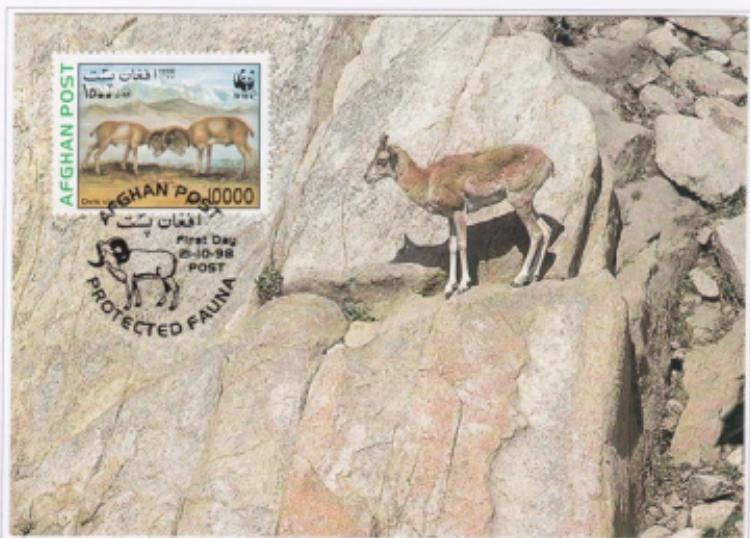

Urial ovce so družinske in tvorijo črede sorodnih posameznikov. Črede običajno sestavljajo samice, jagnjeta in mladiči. Odrasli ovni tvorijo ločene skupine samcev. Ločevanje čred odpravlja konkurenco za hrano in zmanjšuje nadlegovanje samic. Črede imajo družbeno strukturo, v kateri prevlado določa velikost telesa.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštним žigom:

AFGHAN POST –
PROTECTED FAUNA
– FIRST DAY –

21. 10 1998

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštним žigom:

AFGHAN POST –
PROTECTED FAUNA
– FIRST DAY –

21. 10 1998

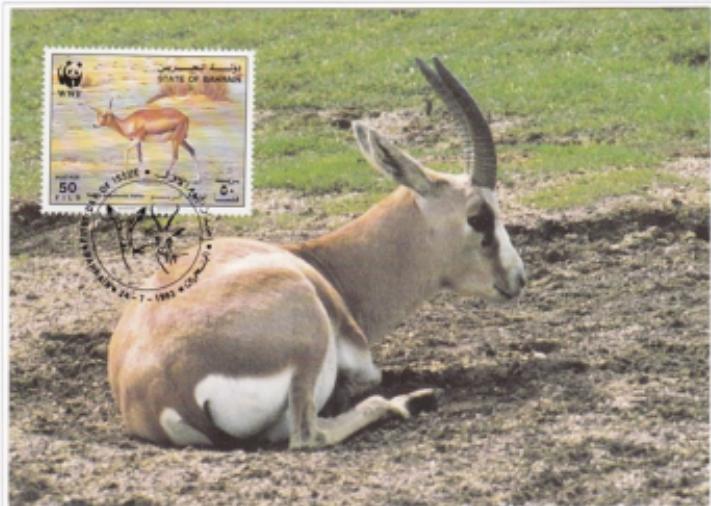
Črnorepa gazela (*Gazella subgutturosa*)

Stopnja ogroženosti: Ralnjava

Črmorepe gazele so srednje veliki, rahlo grajeni kopitarji; vendar imajo bolj robusten tip telesa kot večina drugih vrst azijskih gazel. Odrasli samci so težki od 20 do 43 kg, samice pa od 18 do 33 kg.

Samci imajo dolge, črne robove, samice pa rogov nimajo. Barva kože se geografsko razlikuje, od bele do rjave z odtenki sive, rdeče in rumene. Imajo razmeroma kratek rep, ki je pokrit s temno rjavo ali črno dlako. Samice imajo po dva mladiča na leto. Pred kotitvijo se preselijo na območja z visoko vegetacijo. Teleta ob rojstvu v povprečju tehtajo 1,86 kg in so popolnoma odstavljenja pri 6 mesecih, takrat postanejo neodvisna od starševske skrbi.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

FIRST DAY OF ISSUE
BAHRAIN
24 - 7 - 1993

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

FIRST DAY OF ISSUE
BAHRAIN
24 - 7 - 1993

Črnorepa gazela (*Gazella subgutturosa*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiva

Črnorepa gazela je pogosta na južnem Arabskem polotoku, prek južnega Kazahstana in Mongolije do severozahodne Kitajske. Drugod so se močno zmanjšale in se pojavljajo večinoma na odročnih območjih ali v zavarovanih rezervatih.

Črnorepa gazela naseljuje različne vrste puščavskih in polsušnih terenov, ki se pojavljajo v predgorjih in gorskih dolinah. Njihovi habitati segajo od ilovnatih in peščenih tal do bazaltnih puščav ali solin. Naseljuje območja, kjer skoraj ni vegetacije, do travnatih in grmičastih pokrajini.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

FIRST DAY OF ISSUE
BAHRAIN
24 - 7 - 1993

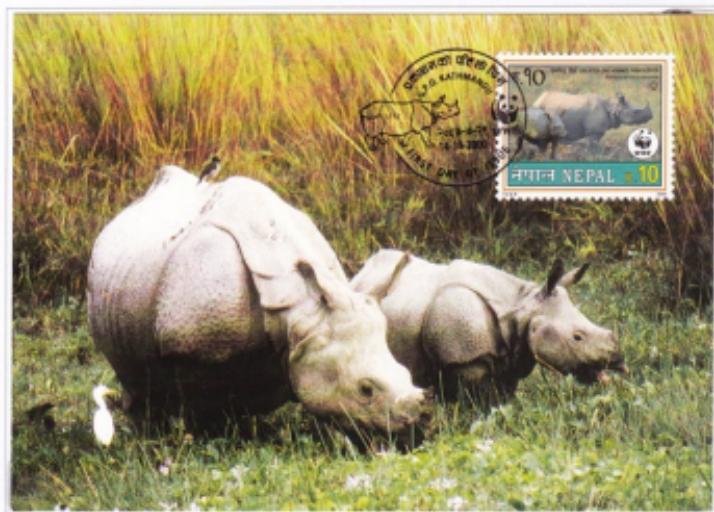
Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

FIRST DAY OF ISSUE
BAHRAIN
24 - 7 - 1993

Indijski nosorog (*Rhinoceros unicornis*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Prostoživeča populacija šteje samo 1700 osebkov. Indijski nosorog je zaradi velike gospodarske vrednosti roga močno ogrožen z lovskimi dejavnostmi.

Najdemo ga v severnem Pakistanu, Indiji, Nepalu, Bangladešu in Assamu. Aluvialna ravnica je primarni in najprimernejši habitat. Najdemo ga tudi v močvirjih in gozdovih. Tako samec kot samica *R. unicornis* imata en sam temen rog na nosu v velikosti do 529 mm, ki je narejen iz zlepiljenih dlak. Razmnoževanje poteka skozi vse leto. Parijo se le dominantni samci. Po 480 dneh brejosti se skoti en mladič, ki tehta 70 kg. Samice imajo mlade v intervalih na približno tri leta. Samci dosežejo spolno zrelost pri 9 letih, samice pri starosti 4 let.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

G.P.O.
KATHMANDU
14-11-2000
FIRST DAY ISSUE

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

G.P.O.
KATHMANDU
14-11-2000
FIRST DAY ISSUE

Polarni medved (*Ursus maritimus*) Polarni medvedi imajo cirkumpolarno porazdelitev. Razprostirajo se po vsej arktični regiji, ki obkroža severni tečaj. Meje njihovega dosega določata ledena obloga Arktičnega oceana in kopenski led okoliških obalnih območij. pridejo vse do južnih obal Grenlandije in Islandije.

Mladiči polarnega medveda se z igro in opazovanjem matere naučijo vsega, kar potrebujejo za preživetje. Mladiči polarnega medveda se skotijo v brlogu, ki ga je v snežnem zametu oblikovala njihova mati. Večina legel stoji dva mladiča; včasih samo enega, redko tri.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštним žigom:
БЕЛЫЙ МЕДВЕДЬ
WWF
МОСКВА -
ПОЧТАМТ
25.03.1987

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštним žigom:
БЕЛЫЙ МЕДВЕДЬ
WWF
МОСКВА -
ПОЧТАМТ
25.03.1987

Polarni medved (*Ursus maritimus*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Populacije polarnih medvedov so pred kratkim veljale za stabilne in na nekaterih območjih naraščajo. Leta 1993 je bila ocenjena svetovna populacija od 21.470 do 28.370 medvedov. Populacije polarnih medvedov trenutno ogrožajo trendi globalnega segrevanja, ki še naprej zmanjuje obseg njihovega habitata (strjen led) in baze plena.

Polarni medved se prehranjuje predvsem s tjujnji. z nizko sklonjeno glavo pogosto išče brloge tjujnjev, ki jih najde v gostih snežnih zametih na ledenikih. Medvedi pogosto pustijo ubit plen, potem ko zaužijejo samo maščobo. Visoka kalorična vrednost maščobe v primerjavi z mesom je pomembna za medvede za ohranjanje izolacijske maščobne plasti in shranjevanje energije za čase, ko je hrane malo. Polarni medvedi ne shranjujejo neporabljjenega mesa, kot to počnejo drugi medvedi.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

БЕЛЫЙ МЕДВЕДЬ
WWF
МОСКВА -
ПОЧТАМТ
25.03.1987

Polarni medvedi so odlični plavalci, pri prečkanju z enega ledenika na drugega pogosto premagajo razdaljo več kilometrov.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

БЕЛЫЙ МЕДВЕДЬ
WWF
МОСКВА -
ПОЧТАМТ
25.03.1987

Azijski črni medved (*Ursus thibetanus*)

Stopnja ogroženosti: Raničiv

Azijski črni medved je zelo razširjen. Najdemo jih severno od Pakistana, južno od Afganistana, vzhodno od Himalaje, severno od Vietnamia, južno od Kitajske in na Tajskem.

Azijski črni medvedi živijo v vlažnih gozdovih, na strmih gorah in na območjih z gosto vegetacijo. Poleti živijo na višjih legah, pozimi pa v nižinah. Občasno pridejo iz gozdov, da se prehranjujejo na ravnicih. Samci običajno tehtajo od 110 do 150 kg, samice pa od 65 do 90 kg.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

WWF - WORLD
WIDE FUND FOR
NATURE
PAKISTAN
7-10-1989
PHILATELIC
BUREAU
PESHAWAR

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

WWF - WORLD
WIDE FUND FOR
NATURE
PAKISTAN
7-10-1989
PHILATELIC
BUREAU
PESHAWAR

Azijski črni medved (*Ursus thibetanus*)

Stopnja ogroženosti: Raljiv

Glavna grožnja azijskim črnim medvedom je prekomerna sečna gozdov. Eden najpomembnejših razlogov za njihovo zmanjšanje pa je pretiran lov, saj imajo tace, žolčnik in mladiči azijskih črnih medvedov veliko gospodarsko vrednost.

Tako kot vse vrste medvedov se tudi himalajski črni medved ne boji vode. Pri iskanju hrane brez zadržkov prečka reke. Azijski črni medvedi so vsejedi, čeprav so predvsem vegetarijanci. Nedavna študija je pokazala, da so oreščki z dreves Fagaceae zasedli največji delež jesenske hrane. Njihova običajna prehrana je sestavljena iz sadja, korenin in gomoljev, pa tudi majhnih nevretenčarjev in vrtečarjev ter mrhovine.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštним žigom:

WWF - WORLD
WIDE FUND FOR
NATURE
PAKISTAN
7-10-1989
PHILATELIC
BUREAU
PESHAWAR

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštним žigom:

WWF - WORLD
WIDE FUND FOR
NATURE
PAKISTAN
7-10-1989
PHILATELIC
BUREAU
PESHAWAR

Sončni medved (*Helarctos malayanus*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Helarctos malayanus sega od vzhodne Himalaje do Sečuanja na Kitajskem, nato proti jugu po vsej Burmi, delih Indokine in malajskega polotoka.

Sončni medvedi so aktivni ponoči in so odlični in okretni plezalci. Spijo in se sončijo na drevesih na višini od 2 do 7 m. Ta vrsta ne pozna zimskega spanja, verjetno zato, ker živijo v tropskih območjih in so njeni viri hrane prisotni vse leto. Sončni medvedi so oportunistični vsejedi, glavni del njihove prehrane pa so čebele, termiti in deževniki. Če je na voljo, uživajo tudi sadje.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

POSTES LAO
WWF
19. 08. 1994
PREMIER JOUR

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

POSTES LAO
WWF
19. 08. 1994
PREMIER JOUR

Banteng (*Bos javanicus*)

Stopnja ogroženosti: Nevarmo ogrožen

Skupna dolžina telesa je od 190 do 225 cm, povprečna višina pa 160 cm v plečih. Tehta med 600 in 800 kg. Obstaja tudi udomačena populacija.

Divje populacije Bantenga ostajajo le na osamljenih območjih Bornea in Jave. Skupne populacije so ocenjene na manj kot 5.000 do 8.000 posameznikov, pri čemer nobena populacija ne šteje več kot 500 živali. Banteng so iztrebili v Indiji, Bangladešu in zahodni Maleziji. Populacija celinske Azije se je v zadnjih 20 letih zmanjšala za 80 %.

Indijski bizon (*Bos gaurus*)

Stopnja ogroženosti: Raljivo ogrožen

Od leta 1986 je na rdečem seznamu IUCN uvrščen kot ranljiv.

Indijski bizon, je največ živeča vrsta goveda. Izvira iz južne in jugovzhodne Azije. Telesna masa se lahko giblje od 440 do 1000 kg pri odraslih samicah in 588 do 1500 kg pri odraslih samcih.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

WWF
R.P. KAMPUCHEA
30. 12. 1986

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

WWF
R.P. KAMPUCHEA
30. 12. 1986

Sončni medved (*Helarctos malayanus*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Sončni medvedi so eni najredkejših medvedov. Uničenje habitata povzroča, da ti medvedi živijo v manjših in bolj izoliranih območjih.

Sončni medvedi so najmanjši medvedi v družini Ursidae. V plečih so visoki 70 cm in od glave do repa merijo 1,2 do 1,5 m. Njihovo krvino je precej grobo. Mladiči so sprva slepi, brez dlake in nemočni in tehtajo le 300 gramov. Mladiči ostanejo pri materah, dokler ne odrastejo in dosežejo spolno zrelost pri okoli treh let.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:
POSTES LAO
WWF
19. 08. 1994
PREMIER JOUR

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:
POSTES LAO
WWF
19. 08. 1994
PREMIER JOUR

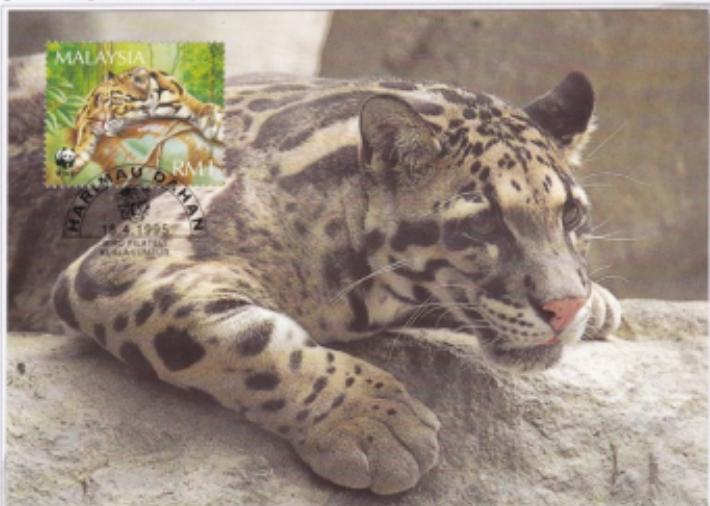
Dimasti leopard (*Neofelis nebulosa*)

Stopnja ogroženosti: Raljiv

Dimaste leoparde, najdemo južno od Himalaje v Nepalu, Butanu in nekaterih območjih severovzhodne Indije. Mjanmar, južna Kitajska, Tajvan, Vietnam, Laos, Kambodža, Tajska in celinska Malezija so južni rob njegovega geografskega območja.

Dimasti leopardi naseljujejo tropске gozdove na nadmorski višini do 3000 metrov. So zelo spretni na drevesih, uporabljajo jih za počitek in tudi za lov. Opažanja motnih leopardov se najpogosteje pojavljajo v primarnem zimzelenem tropskem gozdu, vendar so bili opaženi tudi v drugih habitatih, kot so sekundarni gozd, posekan gozd, mangrova močvirja, travniki, grmičevje, suhi tropski gozd in obalni gozd trdega lesa.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

HARIMAU DAHAN
18. 4. 1995
BURO FILATELI
KUALA LUMPUR

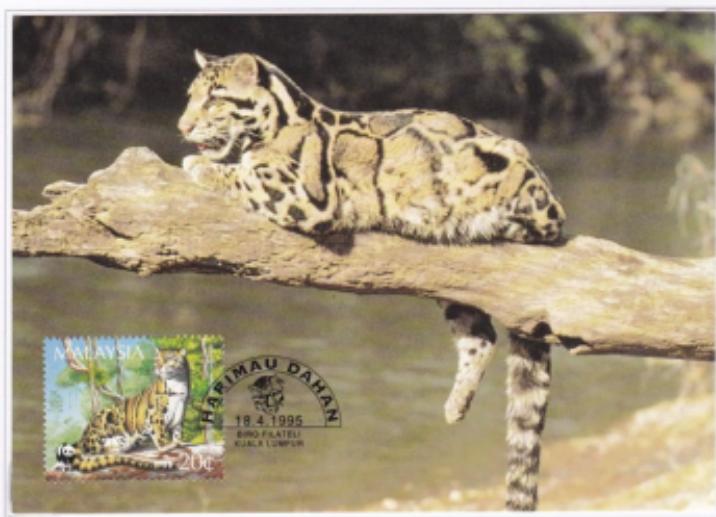
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

HARIMAU DAHAN
18. 4. 1995
BURO FILATELI
KUALA LUMPUR

Dimasti leopard (*Neofelis nebulosa*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Tako kot druge mačje živali so strogi mesojedi. So tudi samotni lovci, plenijo ptice, ribe, opice, jelene in glodavce.

Odrasli navadno tehtajo med 18 in 22 kilogrami, v plečih so visoki od 50 do 60 centimetrov. Dolžina od glave do konca telesa je med 75 in 105 centimetri, repa meri od 79 do 90 centimetrov. Novorojeni mladiči tehta med 140 in 280 gramov, odvisno od velikosti legla. Mladiči so najprej slepi, oči odprejo med drugim in enajstimi dnevom starosti. Mladiči začnejo hoditi pri starosti 20 dni, na drevesa pa lahko plezajo že pri šestih tednih.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

HARIMAU DAHAN
18. 4. 1995
BURO FILATELI
KUALA LUMPUR

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

HARIMAU DAHAN
18. 4. 1995
BURO FILATELI
KUALA LUMPUR

Snežni leopard (*Panthera uncia*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Snežni leopardi so se prilagodili najtežjih razmeram na Zemlji. Njihova gosta belo-siva dlaka z velikimi črnimi rozetami se odlično ujema s strmimi in skalnatimi visokimi gorami Azije. Zaradi njihove neverjetne naravne kamuflaže, zaradi katere so v svoji okolici skoraj nevidni, snežne leoparde pogosto imenujejo »duh gor«.

Snežne leoparde najdemo povsod od Himalaje do južne in zahodne Mongolije ter južne Rusije. Živijo v alpskih in subalpskih območjih nadmorske višine od 900 do 5.500 metrov ali več, običajno pa na nadmorskih višinah med 3.000 in 4.500 metri. Pozimi se lahko selijo na nižje nadmorske višine 900 metrov, za svojim najljubšim plenom.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

PREMIER JOUR
WWF – PANTHERA
UNCIA
BIŠKEK POČTAM
21. 03. 1994

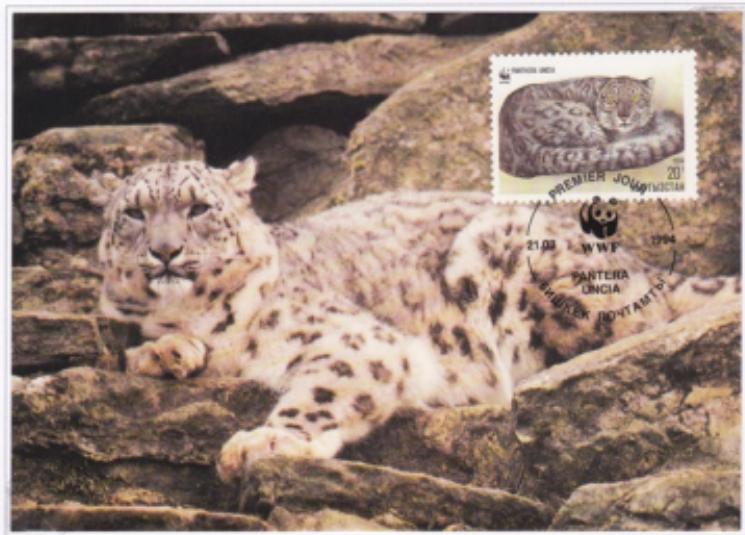
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštним
žigom:

PREMIER JOUR
WWF – PANTHERA
UNCIA
BIŠKEK POČTAM
21. 03. 1994

Snežni leopard (*Panthera uncia*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Snežni leopardi so uvrščeni kot ogrožena vrsta na Rdeči seznam ogroženih vrst IUCN. Ocenuje se, da svetovna populacija šteje med 4.080 in 6.590 osebkov.

Samica snežnega leoparda, januarja, skoti 2 do 3 mladiče. Skotijo se v skalni votlini, kjer mati naredi toplo gnezdo iz krzna. Snežni leopardi so samotarji. Le v času parjenja se družijo s samico, drugih samcev se izogibajo. Snežni leopardi so vrhunski plenilci, razen človeka imajo le malo naravnih plenilcev.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

PREMIER JOUR
WWF – PANTHERA
UNCIA
BIŠKEK POČTAM
21. 03. 1994

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

PREMIER JOUR
WWF – PANTHERA
UNCIA
BIŠKEK POČTAM
21. 03. 1994

LEOPARD (*Panthera pardus*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Leopard je član družine mačk (Felidae). Pojavlja se v širokem razponu v podsaharski Afriki, v nekaterih delih zahodne in srednje Azije, južne Rusije ter na indijski podcelini do jugovzhodne in vzhodne Azije.

Leopardi so na splošno samotna bitja, ki lovijo predvsem ponoči, večino dneva pa preživijo počivajoč v senčnih krajih.

Leopardi so živeli tudi v Evropi. Najzgodnejši znani fosili leoparda, izkopani v Evropi, so stari 600.000 let in izvirajo iz poznega zgodnjega pleistocena.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

POSTES AFGHANES
– KABOUL DEPART
– 16. 12. 1985

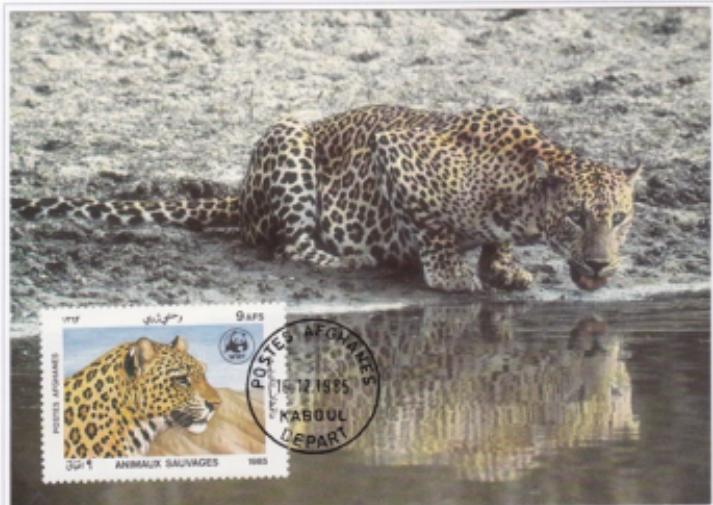
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

POSTES AFGHANES
– KABOUL DEPART
– 16. 12. 1985

LEOPARD (*Panthera pardus*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Leopard je član družine mačk (Felidae). Pojavlja se v širokem razponu v podsaharski Afriki, v nekaterih delih zahodne in srednje Azije, južne Rusije ter na indijski podcelini do jugovzhodne in vzhodne Azije.

Voda za leoparda ni nujna, saj mu plen, ki ga ulovi zagotavlja toliko tekočine, kot jo potrebuje. Leopard skupaj z levom, tigrom in jaguarjem tvori tako imenovano „BIG CATS“ skupino. Poleg velikosti telesa se velike mačke od drugih mačk razlikujejo tudi po sposobnosti rjovenja in okroglih zenicah.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

POSTES AFGHANES
– KABOUL DEPART
– 16. 12. 1985

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

POSTES AFGHANES
– KABOUL DEPART
– 16. 12. 1985

Komodoški varan (*Varanus komodoensis*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Leta 1986 ga je IUCN uvrstil na Rdeči seznam, v kategorijo „Ranljiv“.

Odrasli varani živijo predvsem v tropskih savanskih gozdovih. Najraje imajo odprtia nižinska območja z visoko travo in grmovjem, najdemo pa jih tudi v drugih habitatih, kot so plaže, vrhovi grebenov in suhe struge. Varani se izležejo iz jaje. Mladi varani živijo na drevesih v gozdnatih območjih, dokler niso stari osem mesecev. To pa zato, da so varni pred plenilci.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

HARI TERBIT
PERTAMA
WWF
JAKARTA
13. AVGUST 2000

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

HARI TERBIT
PERTAMA
WWF
JAKARTA
13. AVGUST 2000

Komodoški varan (*Varanus komodoensis*)

Stopnja ogroženosti: Raničiv

Leta 1986 ga je IUCN uvrstil na Rdeči seznam, v kategorijo „Raničiv“.

Varani so največji kuščarji, ki dosežejo 165 kg in v dolžino več kot tri metre. Mladiči so zeleni z rumenimi in črnimi pasovi. Odrasli so temni in enotne barve, od rjave do sivkasto rdeče. Njihova robustna telesa so enakomerno prekrita z grobimi luskami. Imajo močne okončine in močan, mišičast rep. Odrasli varani se prehranjujejo predvsem z mrhovino. Lovijo pa tudi razne živali do velikosti vodnega bivila. Mladiči se prehranjujejo s kobilicami, hrošči, majhnimi gekoni, jajci, pticami in sčasoma z majhnimi sesalci.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

HARI TERBIT
PERTAMA
WWF
JAKARTA
13. AVGUST 2000

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

HARI TERBIT
PERTAMA
WWF
JAKARTA
13. AVGUST 2000

Kokosova rakovica (*Birgus latro*)

Stopnja ogroženosti: Raljiva

Leta 1981 je bila uvrščena na Rdeči seznam IUCN kot ranljiva vrsta. Leta 2018 je IUCN posodobil svojo oceno na "ranljiv".

Kokosovi raki živijo sami v rovih in skalnatih razpokah, odvisno od lokalnega terena. Sami si kopljajo jame v pesku ali ohlapni zemlji. Čez dan ostane žival skrita, da zmanjša izgubo vode zaradi vročine.

Kokosovi raki veljajo za enega najbolj kopensko prilagojenih deseteronožcev. Razen kot ličinke, kokosovi raki ne morejo plavati in se utopijo, če ostanejo v vodi več kot eno uro. Za dihanje uporabljajo poseben organ, imenovan brangiostegalna pljuča. Ta organ je mogoče razlagati kot razvojno stopnjo med škrugami in pljuči in je ena najpomembnejših prilagoditev kokosovega raka svojemu habitatu.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

BRITISH INDIAN
OCEAN TERRITORY
- FIRST DAY OF
ISSUE
05. MARCH 1993

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

BRITISH INDIAN
OCEAN TERRITORY
- FIRST DAY OF
ISSUE
05. MARCH 1993

Kokosova rakovica (*Birgus latro*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiva

Leta 1981 je bila uvrščena na Rdeči seznam IUCN kot ranljiva vrsta. Leta 2018 je IUCN posodobil svojo oceno na "ranljiv".

Najdemo ga na otokih čez Indijski ocean in delih Tihega oceana vse do otočja Gambier in otokov Pitcairn, kar odraža porazdelitev kokosove palme. Iztrebljen je iz večine območij s precejšnjo populacijo ljudi, vključno s celinsko Avstralijo in Madagaskarjem.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

BRITISH INDIAN
OCEAN TERRITORY
- FIRST DAY OF
ISSUE
05. MARCH 1993

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

BRITISH INDIAN
OCEAN TERRITORY
- FIRST DAY OF
ISSUE
05. MARCH 1993

Kokosova rakovica je kopenskega raka. Je največji kopenski členonožec na svetu in je težak do 4,1 kg. Od konice do konice noge doseže razpon do 1 metra.

Belovrati žerjav (*Grus vipio*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiv

Ta žerjav je naveden kot ranljiv, ker se domneva, da populacija hitro in stalno upada. Trenutno njegova zahodna subpopulacija zelo hitro upada, medtem ko vzhodna subpopulacija hitro izgublja habitat, pri čemer je kritičen zimski habitat v korejskem demilitariziranem območju.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

DPR KOREA

1988. 4. 1.

Belovrati žerjav gnezdi v severovzhodni Mongoliji, severovzhodni Kitajski in sosednjih območij jugovzhodne Rusije. Prezimujejo v dolini reke Jangce. To je edini žerjav, ki ga najdemo v Južni Koreji.

Žerjav naseljuje obsežna mokrišča. Prehranjuje se predvsem s koreninami in gomolji vodnih rastlin ter s semenimi.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

DPR KOREA

1988. 4. 1.

Belovrati žerjav (*Grus vipio*)

Stopnja ogroženosti: Raničiv

Belovrati žerjav je ptica iz družine žerjavov. Je velika ptica, dolga 112–125 cm, visoka približno 130 cm in tehta približno 5,6 kg, z rožnatimi nogami, sivo-belim vratom. Na obrazu, okrog oči ima rdeče obarvano perje.

V starosti treh mesecev mladi žerjavi poletijo in letajo skupaj s starši.

Belovrati žerjavi so ptice selivke. Gnezdio v severnih regijah vzhodne Azije in se vsako jesen preselijo na jug, da prezimijo v subtropskih podnebjih.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

DPR KOREA

1988. 4. 1.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

DPR KOREA

1988. 4. 1.

Kitajska čaplja (*Egretta eulophotes*)

Stopnja ogroženosti: Ranziva

Kitajska čaplja (*Egretta eulophotes*) je ogrožena vrsta čaplje z vzhodne Azije. Vrsto je prvič opisal Robert Swinhoe leta 1860.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

CHINESE EGRETS –
SINGAPORE
– 10. 11. 1993

Izven gnezditvene sezone se kitajska čaplja pojavlja v plitvih plimskih ustijih, blatnih ravnih in zaliivih, občasno obišče riževa polja in ribnike. Podobna je mali beli čaplji od katere jo ločimo po debelejšem kljunu.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

CHINESE EGRETS –
SINGAPORE
– 10. 11. 1993

Kitajska čaplja (*Egretta eulophotes*)

Stopnja ogroženosti: Ranljiva

Kitajska čaplja (*Egretta eulophotes*) je ogrožena vrsta čaplje z vzhodne Azije. Vrsto je prvič opisal Robert Swinhoe leta 1860.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

CHINESE EGRETS –
SINGAPORE
– 10. 11. 1993

Kitajska čaplja gnezdi na majhnih otokih ob obalah daljne vzhodne Rusije, Severne Koreje, Južne Koreje in celinske Kitajske. Najpomembnejša prezimovalna območjo so vzhodni Visayas, tj. otoki Leyte, Bohol in Cebu na Filipinih ter malezijске zvezne države Sarawak in Selangor.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

CHINESE EGRETS –
SINGAPORE
– 10. 11. 1993

Vijeroga koza (*Capra falconeri*)

Stopnja ogroženosti: Skoraj ogrožena

Vijeroga koza je cenjena lovška trofeja in med člani azijskega trga zdravil. Soočajo se s konkurenco habitatov tako domače živinoreje kot lokalnega kmetijstva. Posledično vse populacije divje *C. falconeri* v zadnjih 40 letih vztrajno upadajo.

Razpršene populacije vijeroge koze, lahko najdemo po sušnih in stepskih regijah zahodne Himalaje. (Afganistan, Indija, Pakistan, Tadžikistan, Turkmenistan in Uzbekistan). Te koze so prilagojene na gorate terene med 600 m in 3600 m nadmorske višine. Poleg tega je prisotnost vijeroge koze močno povezana z grmičastimi gozdovi, sestavljenimi predvsem iz hrastov (*Quercus ilex*), borovcev (*Pinus gerardiana*) in brinov (*Juniperus macropoda*).

Maksimum karta je
žigosana s
pričnoštbnim poštnim
žigom:

PREMIER JOUR
CAPRA FALCONERI
15-08-1995
УЗБЕКИСТОН
ПОЧТАСИ

Maksimum karta je
žigosana s
pričnoštbnim poštnim
žigom:

PREMIER JOUR
CAPRA FALCONERI
15-08-1995
УЗБЕКИСТОН
ПОЧТАСИ

Vijeroga koza (*Capra falconeri*)

Stopnja ogroženosti: Skoraj ogrožena

Samci tehtajo med 80 in 110 kg, samice pa le 32 do 50 kg. Dolžina telesa se giblje med 140 in 180 cm. Vijeroga koza živi v čredah, ki običajno štejejo devet živali, sestavljene so iz odraslih samic in njihovih mladičev. Odrasli samci so večinoma samotarji.

Maksimum karta je
žigosana s
pričinkostnim poštnim
žigom:

PREMIER JOUR
CAPRA FALCONERI
15-08-1995
УЗБЕКИСТОН
ПОЧТАСИ

Samica skoti 1 ali 2 mladiča. Odstavljanje se pojavi pri starosti 5 ali 6 mesecev. Kmalu po skotitvi lahko hodijo in lahko potujejo z materjo. Matere zagotavljajo prehrano (mleko) in zaščito svojim odraščajočim mladičem.

Maksimum karta je
žigosana s
pričinkostnim poštnim
žigom:

PREMIER JOUR
CAPRA FALCONERI
15-08-1995
УЗБЕКИСТОН
ПОЧТАСИ

Divja koza (*Capra aegagrus*)

Stopnja ogroženosti: Skoraj ogrožena

Divja koza (*Capra aegagrus*) je razširjena od Turčije in Kavkaza na zahodu do Turkmenistana, Afganistana in Pakistana na vzhodu.

Naseljuje gorovja do nadmorske višine 4500 metrov. Samci imajo veliko rogovje, podobno kozorogu, ukrivljeno nazaj. Samice imajo mnogo manjše robove. Prehranjuje se z skromno rastlinsko hrano: travami, zelnatimi rastlinami in grmičevjem ter lahko pleza na ne zelo visoka drevesa, kot so brni in hrasti.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

YEREVAN FIRST DA
– 20. 10. 1996

WWF

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

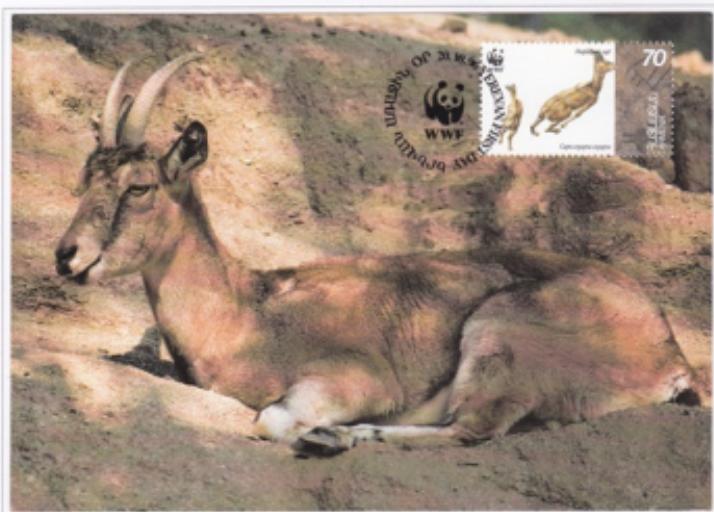
YEREVAN FIRST DA
– 20. 10. 1996

WWF

Divja koza (*Capra aegagrus*)

Stopnja ogroženosti: Skoraj ogrožena

Divja koza (*Capra aegagrus*) je razširjena od Turčije in Kavkaza na zahodu do Turkmenistana, Afganistana in Pakistana na vzhodu.

Divja koza, prednica sodobne domače koze, običajno živi v skalnatih, gorskih območjih. Samci divjih koz so običajno samotarji, samice in mladiči pa živijo v majhnih čredah do 15 posameznikov.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

YEREVAN FIRST DA
– 20. 10. 1996

WWF

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

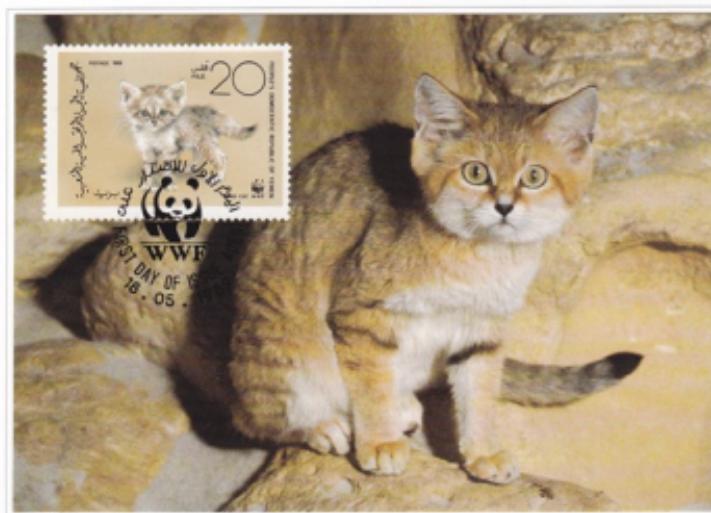
YEREVAN FIRST DA
– 20. 10. 1996

WWF

Saharska mačka (*Felis margarita*)

Stopnja ogroženosti: Skoraj ogrožena

To vrsto najdemo na treh različnih območjih sveta: puščava Sahara v Afriki v državah Alžirije, Nigerja in Maroka; po vsem Arabskem polotoku; in deli Srednje Azije, vključno s Turkmenistanom, Iranom, Pakistanom in Afganistanom.

Saharska mačka je velikost domače mačke. Njena najbolj značilna lastnost so velika ušesa. Ker so nočne živali, se zanašajo na občutljiv sluh, da najdejo plen, ki se premika pod površjem tal. Gosto krzno srednje dolžine pokriva telo in ga ščiti pred visokimi nočnimi temperaturami. Barve plašča segajo od bledo rumene do sive. Imajo temno rjave do črne črte, ki pokrivajo rep in okončine, oči pa so poudarjene z rdečkasto-oranžnimi črtami.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

WWF
FIRST DAY ISSUE
ADEN
18. 05. 1989

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

WWF
FIRST DAY ISSUE
ADEN
18. 05. 1989

Kavkaški jereb (*Lyrurus mlokosiewiczi*)

Stopnja ogroženosti: Skoraj ogrožen

Kavkaški jereb (*Lyrurus mlokosiewiczi*) je velika ptica iz družine gozdnih kur.

Kot pri mnogih divjih pticah je petelin (samec) večji od kokoši (samice), saj meri 50–55 cm v primerjavi z njeno dolžino 37–42 cm. Petelin je zelo izrazit, s popolnoma črnim perjem, rdečimi obrvmi, in dolgim, globokim viličastim repom. Samica kavkaškega jereba je sivo obarvana.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

AZERBAYCAN

– 30. 09. 1994

POCTU

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

AZERBAYCAN

– 30. 09. 1994

POCTU

Kavkaški jereb (*Lyrurus mlokosiewiczi*)

Stopnja ogroženosti: Skoraj ogrožen

Kavkaški jereb (*Lyrurus mlokosiewiczi*) je velika ptica iz družine gozdnih kur.

Pojavlja se v skrajni jugovzhodni Evropi in sosednjih regijah. Najdemo ga na subalpskih in alpskih travnikih, na severovzhodnih pobočjih z rododendronom in brinjem ter na robu brezovega gozda spomlad in pozimi, na nadmorski višini 1300-3000 m

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

AZERBAYCAN

– 30. 09. 1994

POCTU

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

AZERBAYCAN

– 30. 09. 1994

POCTU

Velika kajmanska papiga (*Amazona leucocephala cymonensis*)

Stopnja ogroženosti: skoraj ogrožena

Velika kajmanska papiga je podvrsta kubanske amazonke. Živi samo na velikih kajmanskih otokih.

Velika kajmanska papiga je srednje velika ptica (28 – 33 cm). Po raziskavi iz leta 2006, živi na otoku Abaco cca 3550 osebkov; na otoku Inagui cca 6350 osebkov. Na drugih otokih so bile iztrebljene v 40 letih prejšnjega stoletja.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

FIRST DAY OF ISSUE- CAYMAN ISLANDS – 29. 10. 1993

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

FIRST DAY OF ISSUE- CAYMAN ISLANDS – 29. 10. 1993

Velika kajmanska papiga
(*Amazona leucocephala cumanensis*)

Stopnja ogroženosti: skoraj ogrožena

Velika kajmanska papiga je podvrsta kubanske amazonke. Živi samo na velikih kajmanskih otokih.

Populacija je še kar številčna, vendar se je v zadnjih treh generacijah zmanjšala za 10 – 20 %. Ogroža jo lov za mednarodno trgovino ptic; pospešeno izkoriščanje gozda povzroča pomanjkanje dupel za gnezdenje. Dodatne težave povzročajo številni hurikani in podobne vremenske nevšečnosti.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštним žigom:

FIRST DAY OF ISSUE- CAYMAN ISLANDS – 29. 10. 1993

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštним žigom:

FIRST DAY OF ISSUE- CAYMAN ISLANDS – 29. 10. 1993

Blanfordova lisica (*Vulpes cana*)

Stopnja ogroženosti: Najmanj ogrožena

IUCN je Blanfordovo lisico uvrstil v kategorijo »najmanj ogroženo«. Zaradi odmaknjenega življenja ne prihaja do konflikta z ljudmi za habitat, lisica pa je zaščitena vrsta v Izraelu in zaščitenata pred lovom v Omanu in Jemnu. V Afganistanu se pojavlja nekaj lova zaradi krvna.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:
**ENDANGERED
SPECIES**
3. 5. 2000
ARAD

Blanfordove lisice so vsejede; jedo večinoma žuželke in sadje. Med plen spadajo žuželke, kot so hrošči, kobilice, mravljice in termiti. Primarni divji plodovi, ki jih uživajo, sta dve vrsti (*Capparis cartilaginea* in *Capparis spinosa*), *Phoenix dactylifera*, *Ochradenus baccatus*, *Fagonia mollis* in vrste Gramineae. V Pakistanu so zabeležili, da jedo kmetijske pridelke, vključno z melonami, grozdjem in ruskimi olivami.

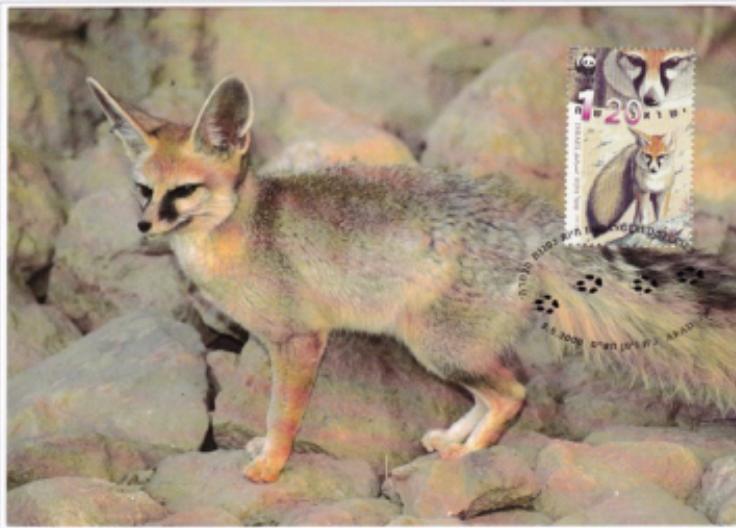

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:
**ENDANGERED
SPECIES**
3. 5. 2000
ARAD

Blanfordova lisica (*Vulpes cana*)

Stopnja ogroženosti: Najmanj ogrožena

Blanfordovo lisico, najdemo od Izraela po gorskih območjih Bližnjega vzhoda do Afganistana. Obseg te vrste verjetno zajema vse bližnjevzhodne države, čeprav so populacije lahko prekinjene. Poznane so iz Irana, Pakistana, Afganistana, Turkmenistana, Izraela, Omana, Združenih arabskih emiratov in Savdske Arabije.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

**ENDANGERED
SPECIES**
3. 5. 2000
ARAD

Blanfordovo lisico najdemo v polsušnih stepah in gorah. Ta vrsta ima raje območja s strimi, skalnatimi pobočji, pečinami in kanjoni. Blanfordove lisice so majhne lisice z velikimi ušesi in dolgimi, košatimi repi z dolgimi temnimi dlakami. Samci in samice so si po videzu podobni. Obarvanost je črna, rjava ali siva in je včasih pikasta. Boki so svetlejši od hrbtna, ki ima črno črto, ki teče po njem, spodnja stran pa rumena.

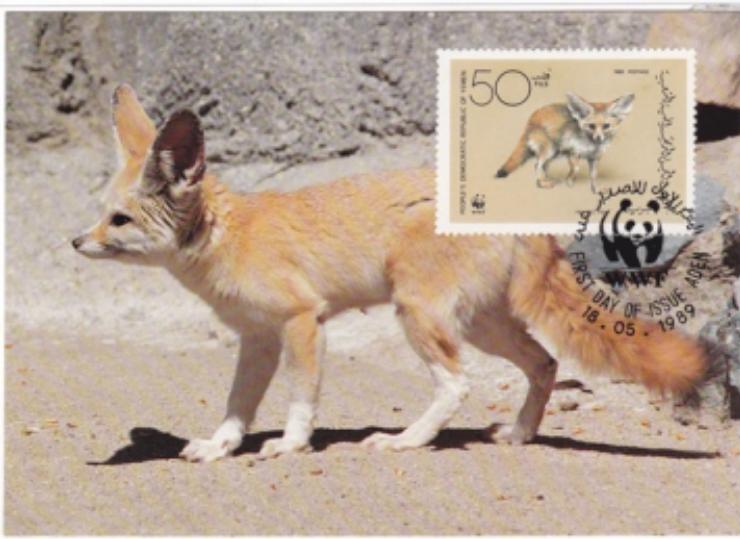
Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

**ENDANGERED
SPECIES**
3. 5. 2000
ARAD

Fenek (*Vulpes zerda*)

Stopnja ogroženosti: Najmanj ogrožen

Največje populacije feneka se pojavlajo v osrednji Sahari, čeprav jih je mogoče najti v gorskih in puščavskih regijah v severnem Maroku, vzhodno ob severnem robu Rdečega morja do Kuvajta in južno v severni Nigeriji in Čadu.

Feneki so zelo specializirani za življenje v puščavi in jih najdemo skoraj izključno v sušnih, peščenih regijah. Feneki so majhni in težki do 1,5 kg. Ušesa so morda njihova najbolj izrazita lastnost. Velika, 15 cm dolga ušesa uporabljajo tako za odvajanje toplotne kot za iskanje plena, ki se premika pod peskom. Krzno pri odraslih je gosto in svilnato, na hrbtni površini je rjavo obarvano, vzdolž nog, obraza, ušesnih oblog in spodnje strani živali pa belo. Stopala so močno poraščena, kar ščiti blazinice pred vročim puščavskim peskom.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

WWF
FIRST DAY ISSUE
ADEN
18. 05. 1989

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

WWF
FIRST DAY ISSUE
ADEN
18. 05. 1989

Manul (*Otocolobus manul*)

Stopnja ogroženosti: Najmanj ogrožen

Manul je samotna nočna žival, čeprav je lahko aktivna ob mракu in zgodaj zjutraj. Podnevi spi v skalnatih razpokah in brlogih. Manul je visoko specializiran plenilec malih sesalcev, ki jih ujame z zalezovanjem ali zasedo ob izhodih iz rorov. S šapami iz plitvih rorov vleče tudi glodalce.

Belo obarvane dlake – črte na glavi mu dajejo zlovešč videz. Oči so edinstvene po tem, da se skrčijo v majhnih krogih namesto v režah kot pri večini drugih majhnih divjih mačkah. Ima nizko nastavljenia zaobljena ušesa, ki so običajno rjave barve in imajo temne konice. Kot večina mačk ima dolge bele brke.

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

ПУЗИ АББАЛ, Ш.
ДУШАНБЕ
28 06 96 09
ПИШТАКСОНАИ
МАРКАЗИ

Maksimum karta je
žigosana s
priložnostnim poštnim
žigom:

ПУЗИ АББАЛ, Ш.
ДУШАНБЕ
28 06 96 09
ПИШТАКСОНАИ
МАРКАЗИ

Manul (*Otocolobus manul*)

Stopnja ogroženosti: Najmanj ogrožen

Manul je razširjen po vsej Srednji Aziji, od zahodnega Irana do zahodne Kitajske. Čeprav se manul nahaja po vsej osrednji Aziji, je njegov habitat zelo specifičen. Živi le v skalnatih stepah, v nižinskih predelih pa je redko viden. Najdemo ga na nadmorski višini do 4800 m, vendar le na območjih, kjer ni snega.

Manul je velik kot velika domača mačka. Zaradi čokate drže z dolgim in gostim krznom je videti močan. Dolžina telesa je od 46 do 65 cm z 21 do 31 cm dolgim repom. Tehta od 2,5 do 4,5 kg. Ima dolgo gosto dlako, ki je običajno sive ali bledo rdečkaste barve. Njegove kratke, debele noge so na splošno podobne barve kot preostali deli telesa.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:
ПУЗЙ АББАЛ. Ш.
ДУШАНБЕ
28 06 96 09
ПИШТАКСОНАИ
МАРКАЗИ

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:
ПУЗЙ АББАЛ. Ш.
ДУШАНБЕ
28 06 96 09
ПИШТАКСОНАИ
МАРКАЗИ

Mandarinka (*Aix galericulata*)

Stopnja ogroženosti: Najmanj ogrožena

Mandarinka gnezdi v vzhodni Sibiriji, na Kitajskem in na Japonskem ter prezimuje v južni Kitajski in na Japonskem. V Veliki Britaniji je majhna prosto živeča populacija, ki izhaja iz izpusta / pobega rac iz ujetništva.

Kot vsi člani družine Anatidae je tudi mandarinka popolnoma prilagojena življenju na vodi.

Mnogi ljubitelji vodnih ptic menijo, da je samec mandarinke s svojim čudovitim oranžno-črnim perjem najlepša raca med vsemi.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

DPR KOREA
PYONGYANG
WWF
1987. 8. 4.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

DPR KOREA
PYONGYANG
WWF
1987. 8. 4.

Mandarinka (*Aix galericulata*)

Stopnja ogroženosti: Najmanj ogrožena

V naravi mandarine gnezdijo na gostih gozdnatih območjih v bližini plitvih jezer, močvirja ali ribnikov. Gnezdijo v duplih na drevesih blizu vode.

Maksimum karta je

žigosana s

priložnostnim poštnim
žigom:

DPR KOREA

PYONGYANG

WWF

1987. 8. 4.

V nasprotju s pisanim samcem je samica nevpadljiva z rjavkasto sivim perjem.

Nekoč je na Kitajskem mandarinka simbolizirala zakonsko zvestobo pri ljudeh, zaradi močne zvestobe mandarinik, ki ostanejo skupaj do smrti.

Maksimum karta je

žigosana s

priložnostnim poštnim
žigom:

DPR KOREA

PYONGYANG

WWF

1987. 8. 4.

Regal angelfish (*Pygoplites diacanthus*)

Stopnja ogroženosti: Najmanj ogrožena

Kraljeva angelska ribica je zelo razširjena po celotnem Indopacifiku. Akvaristi jo cenijo kot eno redkih "varnih" angelskih rib, saj je njena prehrana sestavljena predvsem iz gobic in ne vključuje koral.

Kraljevska angelska ribica ima raje območja koralnih grebenov, kjer najde veliko hrane in lahko v primeru nevarnosti pobegne v zavetje korala.

Cesarski angelček (*Pomacanthus imperator*)

Stopnja ogroženosti: Najmanj ogrožena

Cesarski angelček ima široko indo-paciško razširjenost.

Zaradi edinstvenega, briljantnega vzorca obarvanosti je priljubljena med fotografij, umetniki in akvaristi. Najdemo jih na območjih, kjer je bogata rast koral v čistih lagunah, kanalih ali grebenih proti odprtemu morju.

Maksimum karta je žigosana s priložnostnim poštnim žigom:

DAY OF ISSUE
22 SEPT 1986
MALE
REPUBLIC OF
MALDIVES